

สรุปบทคัดย่อของงานวิจัยครู ปีการศึกษา 2563 ที่มีคะแนนสูงกว่าร้อยละ 70

จำแนกตาม กลุ่มสาระฯ / งาน / ฝ่าย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบทดสอบจาก Microsoft Forms ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบออนไลน์ผ่านทาง Microsoft Teams

ผู้วิจัย ศุภกร พันธะภา. (2563).

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนในการเรียนการสอน ด้วยสื่อการเรียนการสอนออนไลน์ทาง Microsoft Team ด้วยแบบทดสอบจาก Microsoft Forms กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร จำนวน 417 คน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มาด้วยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 133 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ (Microsoft Forms) เรื่องประโยคสามัญ ประโยครวม สาระการเรียนรู้ภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 รูปแบบการเรียนการสอนแบบออนไลน์ (คลิป) Microsoft Team สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าสถิติ t-test แบบ Independent และ t-test แบบ Dependent

ผลการวิจัยพบว่า

1) แบบทดสอบจาก Microsoft Forms จากรูปแบบการสอนแบบออนไลน์โดยใช้ Microsoft Teamsกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.98 / 85.11ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2) ค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบทดสอบจาก Microsoft Forms จากรูปแบบการสอนแบบออนไลน์โดยใช้ Microsoft Teams กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเท่ากับ 0.7967 คิดเป็นร้อยละ 79.67

3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องประโยคสามัญ ประโยครวม จากรูปแบบการสอนแบบออนไลน์โดยใช้ Microsoft Teams กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ค่าเฉลี่ยแบบทดสอบหลังเรียน 25.53

เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 โดยใช้แบบฝึกการอ่านสะกดคำ

ผู้วิจัย มิสกฤษณา ธีระชาวพัฒน์. (2563).

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 โดยใช้แบบฝึกการอ่านสะกดคำ โดยประชากรที่ใช้ในการวิจัย นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม แขวงยานนาวา เขตสาทร กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 1 ห้องเรียนรวม 42 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม แขวงยานนาวา เขตสาทร

กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 6 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบฝึกการอ่านสะกดคำ เพื่อการพัฒนาในด้านทักษะและการฝึกประสมคำ, อ่านสะกดคำภาษาไทย ทั้งสิ้น 12 แบบฝึก สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ยและร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 6 คน ที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา หลังจากได้รับการพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำผ่านรูปแบบและกระบวนการทำแบบฝึกการอ่านสะกดคำ ทั้งสิ้น 12 แบบฝึก พบว่าจากการเปรียบเทียบผลการทำแบบฝึกก่อนและหลังการพัฒนา นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทุกคนมีพัฒนาการในด้านการอ่านสะกดคำได้ดีขึ้น

เรื่อง พัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 โดยใช้คำจากหนังสือภาษาพาที ป.2

ผู้วิจัย มิสวราภรณ์ ทับทิม. (2563).

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒/๑ โดยใช้คำจาก หนังสือภาษาพาที ป.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 10 คน เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีจำนวน 3 ชุด คือ 1. คำศัพท์จากหนังสือภาษาพาที ป.2 2. การฝึกทักษะการอ่านสะกดคำจาก จากหนังสือภาษาพาที ป.2 บทที่ 1-12 และ 3. เกณฑ์การประเมินทักษะการอ่าน การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนก่อนและหลังการ ทดลองจากแบบทดสอบความสามารถ โดยใช้ t-test แบบ dependent Sample

ผลการวิจัย พบว่า

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน โดยใช้คำจากหนังสือภาษาพาทีป.2 ของนักเรียน ป.2/1 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนก ประถม สรุปผลดังนี้ ผลการประเมินความสามารถ ในการอ่าน พบว่าการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้น ป.2/1 จำนวน 10 คน มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 9.30 คะแนน และ 13.90 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนน ก่อนและหลังเรียนพบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 แสดงว่า นักเรียน มีพัฒนาการด้านการอ่าน หลังจากการอ่านสะกดคำจากหนังสือภาษาพาที ป.2

เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้นิทาน โรงเรียนอัสสัมชัญแผนก ประถม

ผู้วิจัย มิสรณิดา รักศิลป์. (2563).

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ1. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ชุดแบบฝึกหัดจากนิทาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/13 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ให้มีประสิทธิภาพ 2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดแบบฝึกหัดจากนิทาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/13 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/13 จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ชุดแบบฝึกการอ่านจับใจความสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ

ผลการวิจัย พบว่า

จากการที่ให้นักเรียนใช้ชุดแบบฝึกหัดจากนิทาน ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านจับใจความมากขึ้น ทำให้นักเรียนมีความรู้ และความสามารถในการอ่านจับใจความดียิ่งขึ้น ดังจะเห็นได้จากการเปรียบเทียบผลการทดสอบการอ่านจับใจความ ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 38.33 เป็น 69.33

เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สื่อ Multi Media เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ผู้วิจัย มิสณัทภรณ์ มหานิล. (2563).

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม ปีการศึกษา 2563 แขวงยานนาวา เขตสาทร กรุงเทพมหานคร ด้วยสื่อ Multi Media กลุ่ม ตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ขอยุทธสาทร 11 ถนนสาทรใต้ แขวงยานนาวา เขตสาทร กรุงเทพมหานคร ใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย โดยการจับฉลากจำนวน 41 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยไว้ ดังนี้ 3.1. สื่อมัลติมีเดียเพื่อการเรียนรู้ เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 3.2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการสอน t-test dependent

ผลการวิจัยศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ปีการศึกษา 2563 แขวงยานนาวา เขตสาทร กรุงเทพมหานคร ด้วยสื่อ Multi Media ในครั้งนี้ มีประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายผลดังนี้

การทดสอบความคิดสร้างสรรค์ พบว่า การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 81.90 คะแนน และ 84.15 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียนพบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการศึกษาความคิดสร้างสรรค์ ตามเกณฑ์ 7 ด้าน ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ปีการศึกษา 2563 แขวงยานนาวา เขตสาทร กรุงเทพมหานคร ก่อนเรียนมีคะแนนค่า S.D. ที่ 14.10 และหลังเรียนมีคะแนนค่า S.D. ที่ 17.00 ซึ่งอยู่ในระดับสูงกว่า 4 คะแนน ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการวิจัยศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ปีการศึกษา 2563 แขวงยานนาวา เขตสาทร กรุงเทพมหานคร พบว่าหลักจากที่ผู้เรียนเรียนด้วยสื่อมัลติมีเดียแล้ว ผลปรากฏว่าสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเขียนเรียงความ โดยการจัดทำแบบฝึกทักษะการเขียนเรียงความสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่6/1

ผู้วิจัย มิสสุภาวดี คำฝึกฝน. (2563).

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1.) เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนเรียงความ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเรียงความก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนเรียงความ โดยมีกลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 /1 ของโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม กรุงเทพมหานคร จำนวน นักเรียน 42 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1.) เครื่องมือที่ใช้ประกอบการสอน ได้แก่ แบบฝึกทักษะการเขียนเรียงความ 2.) เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเรียงความ 3.) แผนการจัดการเรียนรู้ 4.) เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนเรียงความ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ 1.) หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) โดยคำนวณจากสูตร 2.) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนคำนวณจากสูตร 3.) สถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะเรื่องการเขียนเรียงความ โดยใช้วิธีการทางสถิติแบบ t – test Dependent

ผลการวิจัยพบว่า

นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเรียงความทั้ง 6ชุดแล้วสามารถทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเรียงความได้คะแนนสูงกว่าก่อนเรียนโดยมีค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ยเลขคณิต คะแนนก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 6.96 คะแนนหลังการเรียนมีค่าเท่ากับ 7.68 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียนพบว่าคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า การเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนเรียงความ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม

ผู้วิจัย นางสาวเพชรชดา รอดคุ้ม. (2563).

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 10 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การทดสอบ t-test แบบ Dependent sample และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยหลังเรียนกับเกณฑ์ที่ร้อยละ 80 โดยใช้การทดสอบ t-test dependent แบบ one sample

ผลการวิจัย พบว่า

1. ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 ชุด ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสูงขึ้นกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 โดยเฉลี่ยร้อยละ 86.8

2. นักเรียนมีความพึงพอใจหลังการเรียนด้วยชุดแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับพอใจมาก

เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Cooperative Learning ร่วมกับ โปรแกรม QR Code ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ผู้วิจัย ม.กัณฑ์วี คุ้มมินทร์. (2563).

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ Cooperative Learning ร่วมกับโปรแกรม QR Code CODE 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ Cooperative Learning ร่วมกับ โปรแกรม QR Code ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม จำนวน 3 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 140 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/7 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม มีนักเรียน 22 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ Cooperative Learning ร่วมกับ โปรแกรม QR Code จำนวน 45 แผน ใช้ระยะเวลาในการทดลอง 8 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ชนิด ปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.97 มีค่าความยากง่าย อยู่ระหว่าง 0.20 – 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง 0.20 – 0.80 และ 3) แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ Cooperative Learning ร่วมกับ โปรแกรม QR Code จำนวน 10 ข้อ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.94 การวิเคราะห์ข้อมูล หาค่าประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนการสอน ใช้คะแนนเฉลี่ยของคะแนนร้อยละ ระหว่างเรียน/คะแนนเฉลี่ยของคะแนนร้อยละหลังเรียน หาค่าความแตกต่างระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ค่าสถิติที (t-test Dependent Samples) และศึกษาระดับความพึงพอใจ โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า

1. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/7 โดยใช้รูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ Cooperative Learning ร่วมกับ โปรแกรม QR Code มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 85.06/80.45 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/7 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ Cooperative Learning ร่วมกับ โปรแกรม QR Code CODE หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ Cooperative Learning ร่วมกับ โปรแกรม QR Code CODE เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 อยู่ในระดับมากที่สุด

เรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ร่วมมือแบบเทคนิค KWL Plus กับวิธีสอนแบบปกติ

ผู้วิจัย มิสสุวิณา อัยเพชร. (2563).

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL Plus กับวิธีสอนแบบปกติ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL Plus 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังได้รับการสอนแบบปกติ ประชากรที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 439 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 83 คน คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 2 ห้องเรียน ได้มาจากการนำคะแนนสอบกลางภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 มาวิเคราะห์ด้วยสถิติ ANOVA พบว่า ความสามารถทางการเรียนของนักเรียนมีคะแนนไม่แตกต่างกัน จากนั้นทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple random Sampling) โดยใช้วิธีจับสลากห้องเรียน จำนวน 2 ห้องเรียน แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน คือ ป.5/7 มีนักเรียนจำนวน 42 คน สอนการอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL Plus และกลุ่มควบคุม คือ ป.5/8 มีนักเรียนจำนวน 41 คน สอนการอ่านจับใจความแบบปกติ เครื่องมือที่ใช้ ใช้แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus จำนวน 3 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ใช้เวลาสอน 6 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้วิธีสอนแบบปกติ จำนวน 3 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ใช้เวลาสอน 6 ชั่วโมง ผ่านการตรวจค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00 และแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 มีค่าความยากง่าย (P) ระหว่าง 0.20 ถึง 0.80 มีค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.20 ถึง 1.00 ค่าความเชื่อมั่น 0.72 เป็นเครื่องมือในการวิจัย การวิจัยครั้งนี้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ สถิติ t-test independent ในการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ร่วมมือเทคนิค KWL Plus กับวิธีสอนแบบปกติ ผลปรากฏว่า ความสามารถด้านการอ่านจับใจความที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL Plus สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ ใช้ t-test dependent ในการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความระหว่างก่อนและหลังการสอน และเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความ ระหว่างก่อนและหลังจัดการเรียนรู้แบบปกติ ผลปรากฏว่า ความสามารถด้านการอ่านจับใจความที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL Plus และการสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่า การสอนด้วยเทคนิค KWL Plus สามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน
จับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้ดีกว่าการสอนแบบปกติ

เรื่อง การพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญจากนิทานโดยใช้เทคนิค เค ดับเบิลยู แอล (K W L) ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษา ปีที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม

ผู้วิจัย มิสถศันนาวรรณ จันท์เจริญ. (2563).

การพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญจากนิทานโดยใช้เทคนิค เค ดับเบิลยู แอล (K W L) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
2 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลการใช้เทคนิค เค ดับเบิลยู แอล (K W L) ที่ส่งผลต่อการอ่านจับ
ใจความสำคัญ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านจับใจความสำคัญ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อน
และหลังการใช้เทคนิค เค ดับเบิลยู แอล (K W L) ประชากรและกลุ่มตัวอย่างใช้ศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
2/12 (English Program) โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม ปีการศึกษา 2563 จำนวน 21 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ
แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนในการเรียนวิชาภาษาไทย
(การอ่าน) โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามเทคนิค เค ดับเบิลยู แอล (K W L) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การหา
ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และ t-test

ผลการศึกษา พบว่า

กลุ่มประชากรมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีความสามารถในการ
พัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญ เปรียบเทียบระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนสูงขึ้น และผู้เรียนมีความพึงพอใจในการเรียน
ภาษาไทย (การอ่าน) โดยใช้เทคนิค เค ดับเบิลยู แอล (K W L) เพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญ อยู่ในระดับมากและมากที่สุด
โดยเป็นความพึงพอใจที่มีค่าร้อยละอยู่ในระดับมากที่สุดทุกหัวข้อ

เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ที่จัดการเรียนการสอนแบบจินตภาพผสมสื่อมัลติมีเดียประกอบ
การสอนเป็น Power Point เรื่องตัวการ์ตูน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/12(English Program) โรงเรียน
อัสสัมชัญ แผนกประถม

ผู้วิจัย มิสตุลิตา จงจอหอ. (2563).

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่จัดการเรียนการสอนแบบจินตภาพผสมสื่อมัลติมีเดีย
ประกอบการสอนเป็น Power Point เรื่องตัวการ์ตูน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/12(English
Program)ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม จำนวน 23 คน ซึ่งได้จากการสุ่ม

ตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยการจัดการเรียนการสอนแบบจินตภาพผสมสื่อมัลติมีเดีย ประกอบการสอนเป็น Power Point เรื่องตัวการ์นต์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ เรื่องการเรียนรู้เรื่องตัวการ์นต์ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ตัวการ์นต์ แบบวัดเจตคติทางภาษาไทย วัดผลก่อนและหลังการทดลอง ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า

นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบจินตภาพผสมสื่อมัลติมีเดีย ประกอบการสอน เป็น Power Point เรื่องตัวการ์นต์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องการเรียนรู้เรื่องตัวการ์นต์ และมีเจตคติทางหลักการใช้ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

เรื่อง การศึกษาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของสื่อการสอนออนไลน์วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การแก้โจทย์ปัญหา การบวก การลบระคน โดยใช้ทฤษฎีบาร์โมเดล ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พ.ศ.2563

ผู้วิจัย มิสริติยา ใจชื่น. (2563).

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะเรื่อง การแก้โจทย์ปัญหา การบวก การลบระคน โดยใช้ทฤษฎีบาร์โมเดล กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การแก้โจทย์ปัญหา การบวก การลบ ระคน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะโดยใช้ทฤษฎีบาร์โมเดล ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม จำนวน 2 ห้อง มีนักเรียน 85 คน แต่ละห้องเรียนจัดนักเรียนแบบคละความสามารถ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/4 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม จำนวน 42 คน จัดนักเรียนแบบคละความสามารถ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบฝึกทักษะออนไลน์เรื่อง การแก้โจทย์ปัญหาการบวก การลบระคน ใช้เวลา 4 ชั่วโมง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการแก้โจทย์ปัญหาการบวก การลบระคน จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test (Independent Samples)

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของสื่อการสอนออนไลน์วิชาคณิตศาสตร์ แบบฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหาการบวก การลบระคน โดยใช้ทฤษฎีบาร์โมเดล กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า มีค่าเท่ากับ 84.87/80.24 เป็นไปตามเกณฑ์และสมมติฐานที่กำหนดไว้

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการแก้โจทย์ปัญหาการบวก การลบระคน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะโดยใช้ทฤษฎีบาร์โมเดล สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียน เรื่องเวลา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พ.ศ.2563

ผู้วิจัย มิสสุกัญญา ศุขวิทย์. (2563).

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเวลา กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/8 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม จำนวน 42 คน จัดนักเรียนแบบคละความสามารถ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เวลา จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test (Independent Samples)

ผลการวิจัย พบว่า

คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนใช้แบบฝึกทักษะมีค่าเท่ากับ 5.12 และหลังใช้แบบฝึกทักษะมีค่าเท่ากับ 8.21 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้ง 42 คน พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกทักษะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เรื่อง การพัฒนาทักษะการลบโดยใช้ Math Games Calculators.ORG(MATH BEE) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ผู้วิจัย มิสอาระยา อัจฉนาผาย. (2563).

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการลบโดยใช้ Math Games Calculators.ORG(MATH BEE) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1. Math Games Calculators.ORG(MATH BEE) 2. แบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน จำนวน 10 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละจากแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน

ผลการวิจัย พบว่า

คะแนนสอบหลังใช้Math Games Calculators.ORG(MATH BEE) ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 จำนวน 10 คน มีคะแนนสูงกว่าก่อนใช้ Math Games Calculators.ORG(MATH BEE) ร้อยละ 28 เป็น 77 ซึ่งแสดงว่าการใช้Math Games Calculators.ORG(MATH BEE) ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1/1 จำนวน 10 คน ทำให้นักเรียนมีการพัฒนาในด้านทักษะการลบสูงขึ้น

เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียน เรื่องโจทย์การหาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ผู้วิจัย มิสสุณิสา รักเผ่าพงศ์. (2563).

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องโจทย์การหาร กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียน ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม จำนวน 3 ห้อง มีนักเรียน 135 คน แต่ละห้องเรียนจัดนักเรียนแบบคละความสามารถ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม จำนวน 42 คน จัดนักเรียนแบบคละความสามารถ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องโจทย์การหาร จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test (Independent Samples)

ผลการวิจัย พบว่า

คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนใช้แบบฝึกทักษะมีค่าเท่ากับ 4.71 และหลังใช้แบบฝึกทักษะมีค่าเท่ากับ 7.98 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้ง 42 คน พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกทักษะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียน เรื่องรูปเรขาคณิตสามมิติและปริมาตรของทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ผู้วิจัย มิสอรพรรณ นรมาศ. (2563).

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหาการบวก ลบ คูณ หารระคน ร่วมกับเทคนิค KWDL กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการแก้โจทย์ปัญหาการบวก ลบ คูณ หารระคน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะร่วมกับเทคนิค KWDL ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม จำนวน 3 ห้อง มีนักเรียน 114 คน แต่ละห้องเรียนจัดนักเรียนแบบคละความสามารถ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม จำนวน 39 คน จัดนักเรียนแบบคละความสามารถ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะร่วมกับเทคนิค KWDL 2 แผน ใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการแก้โจทย์ปัญหาการบวก ลบ คูณ หารระคน จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test (Independent Samples)

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหาการบวก ลบ คูณ ทหารระคน ร่วมกับเทคนิค KWDL กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า มีค่าเท่ากับ 84.34/83.85 เป็นไปตามเกณฑ์และสมมติฐานที่กำหนดไว้

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการแก้โจทย์ปัญหาการบวก ลบ คูณ ทหารระคน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะร่วมกับเทคนิค KWDL สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เรื่อง การสร้างแบบฝึกเรื่องการบวก การลบเศษส่วนสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอัสสัมชัญ
แผนกประถม

ผู้วิจัย ม.นที ครองยุติ. (2563).

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบฝึกการบวก การลบเศษส่วน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 360 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบฝึก เรื่อง การบวก ลบ เศษส่วนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การบวก ลบ เศษส่วนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ยและเกณฑ์ประสิทธิภาพ E_1/E_2

ผลการวิจัย พบว่า

แบบฝึกเรื่อง การบวก ลบ เศษส่วนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม มีประสิทธิภาพ 84/ 80 ถือว่ามีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 75/75 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เรื่อง การสร้างแบบฝึกเรื่องการคูณ การหารเศษส่วน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอัสสัมชัญ
แผนกประถม

ผู้วิจัย มิสประภัสสร บางอัน. (2563).

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบฝึกการคูณ การหาร เศษส่วน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 336 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบฝึก เรื่อง การคูณ การหาร เศษส่วนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม และแบบทดสอบวัดผล

สัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การคูณ การหาร เศษส่วนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ยและเกณฑ์ประสิทธิภาพ E_1/E_2

ผลการวิจัย พบว่า

แบบฝึกเรื่อง การคูณ การหาร เศษส่วนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม มี ประสิทธิภาพ 82/80 ถือว่ามีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 75/75 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เรื่อง การพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาอุปสรรคโดยใช้แบบฝึกของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ผู้วิจัย มิสณฤทัย พิมพ์แก้ว. (2563).

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาอุปสรรคโดยใช้แบบฝึกของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ประชากร ได้แก่ ประชากรที่ใช้ในการ วิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 8 ห้องเรียน รวม 343 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม 164 ช.สาทร 11 แขวงยานนาวา เขตสาทร กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 22 คน โดยวิธีเลือก แบบเจาะจงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบฝึกเรื่องการพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาอุปสรรคของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน อัสสัมชัญ แผนกประถม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที

ผลการวิจัย พบว่า

การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 3.18 คะแนน และ 7.55 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียนพบว่าคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อน เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจากตารางค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 ของแบบฝึก เรื่อง การแก้ปัญหาอุปสรรคของ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า เกณฑ์ประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 75/75 เมื่อทำแบบทดสอบแล้วได้ค่า 75.45 แสดงว่าแบบฝึกเรื่อง การแก้ปัญหาอุปสรรคของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาการเรียน การสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ วิธีการสอนแบบการทดลอง

ผู้วิจัย วันดี จูเปี่ยม. (2563).

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบการทดลอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม แขวงยานนาวา เขตสาทร กรุงเทพมหานคร จำนวน 42 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบการทดลอง ใบงานกิจกรรมการทดลองและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ t-test แบบ Dependent Sample

ผลการศึกษาพบว่า

นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์สูงขึ้นมากกว่าร้อยละ 80 หลังการใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เรื่อง การพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ด้านทักษะการจำแนกประเภทวัสดุ โดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม แขวงยานนาวา เขตสาทร กรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัย มิสวไลนารถ หอตระกูล. (2563).

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ด้านการจำแนกประเภทวัสดุ โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 / 6 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม แขวงยานนาวา เขตสาทร กรุงเทพมหานคร โดยมีกลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 / 6 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ประจำปีการศึกษา 2563 จำนวน 42 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย ได้แก่ 1. แผนการจัดการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง วัสดุและสมบัติของวัสดุ 2. แบบฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ด้านการจำแนกประเภทวัสดุ 3. แบบทดสอบทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ด้านการจำแนกประเภทวัสดุ วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้การหาค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 / 6 จำนวน 42 คน ทำแบบทดสอบทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ด้านการจำแนกประเภทวัสดุ ก่อนเรียน ได้คะแนนรวม 448 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 10.67 คะแนน มีนักเรียนที่ทำคะแนนต่ำสุดโดยได้ 5 คะแนน และพบว่านักเรียนทำคะแนนหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ ได้คะแนนรวม 704 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 16.76 คะแนน มีนักเรียนที่ทำคะแนนสูงสุด 20 คะแนน จำนวน 3 คน

2. ผลต่างของคะแนนรวม สูงขึ้น 256 คะแนน และผลต่างของคะแนนเฉลี่ย สูงขึ้น 6.09 คะแนน หลังเรียนโดยใช้สื่อการเรียนรู้อย่างมีนักเรียนที่มีคะแนนสูงชันมากที่สุด 9 คะแนน จำนวน 1 คน และสูงชัน 8 คะแนน จำนวน 4 คน

งานการสอนคอมพิวเตอร์

เรื่อง ความพึงพอใจในการเรียนวิชา STEM ONLINE ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ปีการศึกษา 2563.

ผู้วิจัย สุชาติ สถิติวิภาส. (2563).

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความพึงพอใจเกี่ยวกับการเรียนวิชา STEM ONLINE ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ปีการศึกษา 2563 ซึ่งศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 20 คน ได้โดยการเลือกแบบเจาะจง จากนักเรียนที่เรียนในคาบเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนวิชา STEM ONLINE สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

นักเรียนที่เรียนวิชา STEM ONLINE เสร็จสิ้น ผู้วิจัยได้ทำการบันทึกความพึงพอใจโดยรวมด้านปัจจัยส่งเสริมการเรียนการสอนอยู่ในระดับดีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 ด้านเนื้อหาอยู่ในระดับดีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 และด้านนักเรียนอยู่ในระดับดีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

เรื่อง การสร้างแบบฝึกทักษะทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์เรื่องอาเซียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัย มิสสุทธิรัตน์ เลิศจตุรวิทย์. (2563).

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะทางการเรียนวิชา ประวัติศาสตร์ เรื่อง อาเซียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/7โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานครภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 42 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แบบฝึกทักษะทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์เรื่องอาเซียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และ2.) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์เรื่องอาเซียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าประสิทธิภาพชุดฝึก E_1 / E_2

ผลการวิจัย พบว่า

แบบฝึกทักษะทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์เรื่องอาเซียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ 86.05/82.95 เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้

เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม โดยการใช้สื่อการสอนแบบออนไลน์ (คลิพวิดีโอ) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัย มิสสุกัญญา วิเชียรติลก. (2563).

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม โดยการใช้สื่อการสอนแบบออนไลน์ (คลิพวิดีโอ) ในการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนเพศชายชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (แผนการเรียน EP) โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 26 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อการสอนแบบออนไลน์ (คลิพวิดีโอ) วิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่อง “ศาสนาของเรา” ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น เป็นปรนัย แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 25 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 1. การหาประสิทธิภาพชุดแบบทดสอบโดยใช้สูตร (E1 / E2) 2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยวัดก่อนเรียนและหลังเรียนโดยคำนวณจากสูตร t-test dependent (pretest-posttest)

ผลการวิจัย พบว่า

1. คะแนนจากการสอบของนักเรียนเพศชายชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (แผนการเรียน EP) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม จำนวน 26 คน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้สื่อการสอนแบบออนไลน์ (คลิพวิดีโอ) มีประสิทธิภาพ 80.13/80.30 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ 80/80
2. ผลการทดสอบของนักเรียนแผนการเรียนโปรแกรมภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (EP 3/2) จำนวน 26 คน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้สื่อการสอนแบบออนไลน์(คลิพวิดีโอ) มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 15.04คะแนน และ 16.96 คะแนน ตามลำดับและเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนเรียนแบบการเรียนการสอนปกติของนักเรียนสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์เรื่องภูมิปัญญาไทยสมัยสุโขทัย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ผังมโนทัศน์

ผู้วิจัย มิสจิตตพร สุขเกษม. (2563).

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลการใช้ผังมโนทัศน์ในการจัดการเรียนการสอนเรื่องภูมิปัญญาไทยสมัยสุโขทัย ประชากรได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่4/1 จำนวน 45 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องภูมิปัญญาไทยสมัยสุโขทัย 2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3. ตารางบันทึกคะแนนก่อนและหลังเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ

ผลการวิจัย พบว่า

การสอนวิชาประวัติศาสตร์ เรื่อง ภูมิปัญญาไทยสมัยสุโขทัย โดยใช้ผังมโนทัศน์ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 พบว่าในการจัดกิจกรรมดังกล่าว ทำให้นักเรียนมีความสนใจการเรียน รู้สึกสนุกสนาน มีความรับผิดชอบ ทำให้ไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียน ส่งเสริมทักษะในด้านต่างๆ เกิดความเข้าใจบทเรียน เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ในทางบวก และทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นตามลำดับ

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

เรื่อง ผลการฝึกกิจกรรมเกมวิ่งเปี้ยว ที่มีต่อการพัฒนาสมรรถภาพทางกายของนักเรียนที่มีน้ำหนักเกินเกณฑ์ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม ปีการศึกษา 2563

ผู้วิจัย นายสุชาติ วิบูลศิลป์โสภณ. (2563).

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลการวิ่งเปี้ยว ที่มีต่อการพัฒนาสมรรถภาพทางกายของนักเรียนที่มีน้ำหนักเกินเกณฑ์ ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2563 จำนวน 14 คน ได้มาด้วยการเลือกแบบเจาะจง ทั้งนี้ได้ทำการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 1 กลุ่ม ๆ ละ 14 คน คือ กลุ่มทดลองทำการฝึกตามโปรแกรมการวิ่งเปี้ยว สัปดาห์ละ 3 ครั้ง ๆ ละ 30 นาที เป็นเวลา 4 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ โปรแกรมการฝึกการวิ่งเปี้ยว และแบบทดสอบสมรรถภาพทางกายของกรมพลศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ของการทดสอบสมรรถภาพทางกายของกลุ่มทดลองโดยใช้สถิติ (t - test dependent) และกำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย พบว่า

การทดสอบค่าเฉลี่ยสมรรถภาพทางกายวิ่งเก็บของ ของนักเรียนที่มีสมรรถภาพทางกายต่ำกว่าเกณฑ์ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม ปีการศึกษา 2563 ระหว่างก่อนการฝึกและหลังการฝึก ในแต่ละสัปดาห์ตั้งแต่ สัปดาห์ที่ 2 จนถึง สัปดาห์ที่ 4 นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านสมรรถภาพทางกายสูงขึ้นเป็นลำดับ ซึ่งจากการวิจัยจะเห็นได้ว่าระหว่างก่อนการฝึกและหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 4 ของกลุ่มทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เรื่อง ผลการใช้โปรแกรมการฝึกทักษะการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกลไกที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการเล่นฟุตบอลของทีมฟุตบอลโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม เขตสาทร รุ่นอายุ 12 ปี ปีการศึกษา 2563

ผู้วิจัย ม.สมเจตน์ สุขศาลา. (2563).

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างเสริมสมรรถภาพทางกลไกต่อทักษะกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลทีมโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม รุ่นอายุ 12 ปี ประชากร หรือนักกีฬาฟุตบอลทีมโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม รุ่นอายุ 12 ปี โดยเลือกนักกีฬาฟุตบอลรุ่นอายุ 12 ปี จำนวน 19 คน ที่เข้าร่วมฝึกตามโปรแกรมการฝึกทักษะการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกลไกที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการเล่นฟุตบอล จำนวน 4 วันต่อสัปดาห์ วันจันทร์ – วันพฤหัสบดี ในช่วงหลังเลิกเรียน เวลา 16.00 น. – 18.00 น. จำนวน 8 สัปดาห์ ผู้วิจัย โดยการทดสอบสมรรถภาพทางกลไกทดสอบก่อนการฝึก (Pre-Test) ระหว่างฝึก (Test 1) สัปดาห์ที่ 4 ทดสอบหลังการฝึก (Post-Test) สัปดาห์ที่ 8 แสดงความแตกต่างของสมรรถภาพทางกลไกก่อนการฝึก (Pre-Test) และหลังการฝึก (Post-Test) สัปดาห์ที่ 8 และวิเคราะห์ในรูปแบบตาราง ความเรียง และแผนภูมิ

ผลการวิจัย พบว่า

หลังการฝึก (Post-Test) สัปดาห์ที่ 8 ประชากรทั้ง 19 คนที่เข้าร่วมฝึกตามโปรแกรมการฝึกทักษะการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกลไกที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการเล่นฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น จากค่าเฉลี่ยสมรรถภาพทางกลไกจะเห็นความแตกต่างเปลี่ยนแปลงด้านสมรรถภาพทางกลไกของนักกีฬาฟุตบอลทีมโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม รุ่นอายุ 12 ปี ที่มีสมรรถภาพทางกลไก ต่ำมาก ดี พอใช้ อย่างเห็นได้ชัดเจน จากค่าเฉลี่ยสมรรถภาพทางกลไกก่อนการฝึก (Pre-Test) อยู่ที่ 9.58 และหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 8 (Post-Test) มีค่าเฉลี่ยสมรรถภาพทางกลไก ต่ำมาก ดี อยู่ที่ 12.26 โดยรวมสมรรถภาพทางกลไกของนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมฝึกมีสมรรถภาพทางกลไกเพิ่มขึ้นอย่างน้อย 1.57 ซึ่งส่งผลทำให้ความสามารถทักษะการเล่นกีฬาฟุตบอล ดีขึ้น มีความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความอดทนของระบบหายใจ ความเร็วในการวิ่งไล่ลูกฟุตบอล เพิ่มขึ้น ความคล่องตัวในการเล่นลูกฟุตบอล เพิ่มขึ้น เวลาในฝึกซ้อมฟุตบอลช่วงหลังเลิกเรียนนักกีฬาฟุตบอล สามารถเล่นกีฬาฟุตบอลมีทักษะ ดีขึ้น นำไปใช้ในการแข่งขันกับนักกีฬาฟุตบอลกับทีมภายนอกได้ และได้รับรางวัลจากการแข่งขันกีฬาฟุตบอล รายการต่างๆ จากภายนอก

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

เรื่อง ศึกษาพัฒนาการการทำงานด้านศิลปะเมื่อเรียนรู้ผ่านทางออนไลน์ ของผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ปีการศึกษา 2563 แขวงยานนาวา เขตสาทร กรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัย มิสวชิรา วงศ์พันธุ์. (2563).

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาพัฒนาการการทำงานด้านศิลปะเมื่อเรียนรู้ผ่านทางออนไลน์ ของผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ปีการศึกษา 2563 แขวงยานนาวา เขตสาทร กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ซอยสาทร 11 ถนนสาทรใต้ แขวงยานนาวา เขตสาทร กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ชุดการเรียนรู้กิจกรรมศิลปะผ่านทางออนไลน์ จำนวน 4 ชุด ได้แก่ ชุดวาดลายเส้นด้วยดินสอ ชุดวาดลายเส้นด้วยเมจิกสีดำ ชุดระบายสีด้วยสีน้ำ และชุดตัวอย่างภาพผลงานที่ทำสำเร็จ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการสอน โดยหาร้อยละ t-test dependent

ผลการวิจัยศึกษาพัฒนาการการทำงานด้านศิลปะเมื่อเรียนรู้ผ่านทางออนไลน์ ของผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ปีการศึกษา 2563 แขวงยานนาวา เขตสาทร กรุงเทพมหานคร ในครั้งนี้ มีประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายผล ดังนี้

การทดสอบการทำงานด้านศิลปะพบว่า การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 17.10 คะแนน และ 27.60 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียนพบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการศึกษาพัฒนาการการทำงานด้านศิลปะ ตามเกณฑ์ 7 ด้านที่ผู้วิจัยตั้งไว้ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ปีการศึกษา 2563 แขวงยานนาวา เขตสาทร กรุงเทพมหานคร ก่อนเรียนมีคะแนนค่า S.D. ที่ 4.37 และหลังเรียนมีคะแนนค่า S.D. ที่ 4.44 ซึ่งอยู่ในระดับสูงกว่า 4 คะแนน ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการศึกษาพัฒนาการการทำงานด้านศิลปะ ตามเกณฑ์ 7 ด้านที่ผู้วิจัยตั้งไว้ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ปีการศึกษา 2563 แขวงยานนาวา เขตสาทร กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านความคิดริเริ่มอยู่ในลำดับที่ 1 ด้านความคล่องในการคิดอยู่ในลำดับที่ 2 และด้านความคิดผสมผสานเชื่อมโยงอยู่ในลำดับที่ 3

เรื่อง การพัฒนาทักษะการวาดภาพพระบายสีวรรณะสีร้อนและสีเย็นด้วยการใช้ชุดแบบฝึกเสริมทักษะการวาดภาพศิลปะ
ของ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม

ผู้วิจัย มิสพัชรินทร์ นุสพรรณ. (2563).

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1. เพื่อพัฒนาทักษะการวาดภาพพระบายสีวรรณะสีร้อนและสีเย็นด้วยการใช้ชุดแบบฝึกเสริมทักษะการวาดภาพศิลปะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 2. เพื่อเปรียบเทียบการวาดภาพพระบายสีวรรณะสีร้อนและสีเย็นของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดแบบฝึกเสริมทักษะการวาดภาพศิลปะ ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/6 จำนวน 15คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ ชุดแบบฝึกเสริมทักษะการวาดภาพศิลปะ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ

ผลการวิจัย พบว่า

จากการที่ให้นักเรียนใช้ชุดแบบฝึกเสริมทักษะการวาดภาพศิลปะ ทำให้นักเรียนมีการพัฒนาการวาดภาพพระบายสีวรรณะสีร้อนและสีเย็นมากขึ้น ทำให้นักเรียนมีความรู้ และความสามารถในการวาดภาพพระบายสีวรรณะสีร้อนและสีเย็นดียิ่งขึ้น ดังจะเห็นได้จากการเปรียบเทียบผลการทดสอบการวาดภาพศิลปะก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้นจากร้อยละ เป็น

เรื่อง การสร้างและผลการใช้แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการปิดรูขลุ่ยเพียงออสำหรับผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 4
โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม

ผู้วิจัย ม.ชยกรณัฎฐ์ ทับทิมศรี. (2563).

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจปัญหาการบรรเลงขลุ่ยเพียงออในผู้เรียนระดับชั้นป.4 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม และเพื่อสร้างแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการปิดรูขลุ่ยเพียงออ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้เรียนที่เรียนในรายวิชา ศ22101 ดนตรี-นาฏศิลป์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2563 จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการปิดรูขลุ่ยเพียงออ และแบบประเมินทักษะการปิดรูขลุ่ยเพียงออ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการสร้างแบบฝึกทักษะ และแบบประเมินทักษะการปิดรูขลุ่ยเพียงออ

1.1 การสร้างแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการปิดรูขลุ่ยเพียงออ ประกอบด้วย 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 หลักการบรรเลงขลุ่ยเพียงออขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 1. ท่านั่ง 2.ท่าทางการบรรเลง 3. การหายใจและการใช้ลม ตอนที่ 2 แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการปิดรูขลุ่ยเพียงออ ประกอบด้วย แบบฝึกหัดจำนวน 6 แบบฝึกหัด

1.2 การสร้างแบบประเมินทักษะ และเกณฑ์การประเมินทักษะการปิดรูขลุ่ยเพียงออ เป็นลักษณะของแบบตรวจสอบรายการ (Check-List) จำนวน 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 แบบทดสอบเป่าโน้ตแต่ละเสียงประกอบด้วยแบบทดสอบเป่าโน้ตเสียงโดสูง เสียงที่ เสียงลา เสียงซอล เสียงฟา เสียงมี เสียงเร และเสียงโดต่ำ ตอนที่ 2 แบบทดสอบทักษะเพื่อพัฒนาการปิดรูขลุ่ยเพียงออ ประกอบด้วยแบบทดสอบจำนวน 6 แบบทดสอบ

ผลการเปรียบเทียบทักษะการปิดรูขลุ่ยเพียงออก่อนเรียนและหลังเรียน

1.2.1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการปิดรูขลุ่ยเพียงออก่อนเรียนของนักเรียนคนที่ 1 พบว่า ตอนที่ 1 แบบทดสอบเป่าโน้ตแต่ละเสียงมีประเด็นที่ไม่ผ่าน คือ การเป่าขลุ่ยเพียงออเสียงซอล เสียงฟา เสียงมี เสียงเร เสียงโดต่ำ ตอนที่ 2 แบบทดสอบทักษะเพื่อพัฒนาการปิดรูขลุ่ยเพียงอามีประเด็นที่ไม่ผ่านคือ แบบทดสอบที่ 1 แบบทดสอบที่ 2 แบบทดสอบที่ 3 แบบทดสอบที่ 4 แบบทดสอบที่ 5 และแบบทดสอบที่ 6 ในส่วนของผลการเปรียบเทียบทักษะการปิดรูขลุ่ยเพียงออหลังเรียนพบว่าผ่านทั้ง 2 ตอน

1.2.2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการปิดรูขลุ่ยเพียงออก่อนเรียนของนักเรียนคนที่ 2 พบว่า ตอนที่ 1 แบบทดสอบเป่าโน้ตแต่ละเสียงผ่านทุกประเด็น ตอนที่ 2 แบบทดสอบทักษะเพื่อพัฒนาการปิดรูขลุ่ยเพียงออผ่านทุกประเด็น ในส่วนของผลการเปรียบเทียบทักษะการปิดรูขลุ่ยเพียงออหลังเรียนพบว่าผ่านทั้ง 2 ตอน

1.2.3 ผลการเปรียบเทียบทักษะการปิดรูขลุ่ยเพียงออก่อนเรียนของนักเรียนคนที่ 3 พบว่า ตอนที่ 1 แบบทดสอบเป่าโน้ตแต่ละเสียงมีประเด็นที่ไม่ผ่าน คือ การเป่าขลุ่ยเพียงออเสียงเร และเสียงโดต่ำ ตอนที่ 2 แบบทดสอบทักษะเพื่อพัฒนาการปิดรูขลุ่ยเพียงอามีประเด็นที่ไม่ผ่านคือแบบทดสอบที่ 3 แบบทดสอบที่ 4 แบบทดสอบที่ 5 และแบบทดสอบที่ 6 ในส่วนของผลการเปรียบเทียบทักษะการปิดรูขลุ่ยเพียงออหลังเรียนพบว่าผ่านทั้ง 2 ตอน

1.2.4 ผลการเปรียบเทียบทักษะการปิดรูขลุ่ยเพียงออก่อนเรียนของนักเรียนคนที่ 4 พบว่า ตอนที่ 1 แบบทดสอบเป่าโน้ตแต่ละเสียงมีประเด็นที่ไม่ผ่าน คือ การเป่าขลุ่ยเพียงออเสียงโดต่ำ ตอนที่ 2 แบบทดสอบทักษะเพื่อพัฒนาการปิดรูขลุ่ยเพียงอามี

ประเด็นที่ไม่ผ่าน แบบทดสอบที่ 3 แบบทดสอบที่ 5 และแบบทดสอบที่ 6 ในส่วนของผลการเปรียบเทียบทักษะการปิดรูขลุ่ยเพียงออหลังเรียนพบว่าผ่านทั้ง 2 ตอน

1.2.5 ผลการเปรียบเทียบทักษะการปิดรูขลุ่ยเพียงออก่อนเรียนของนักเรียนคนที่ 5 พบว่า ตอนที่ 1 แบบทดสอบเป่าโน้ตแต่ละเสียงมีประเด็นที่ไม่ผ่าน คือ การเป่าขลุ่ยเพียงออเสียงลา เสียงซอล เสียงฟา เสียงมี เสียงเร และเสียงโดต่ำ ตอนที่ 2 แบบทดสอบทักษะเพื่อพัฒนาการปิดรูขลุ่ยเพียงอามีประเด็นที่ไม่ผ่านคือ แบบทดสอบที่ 1 แบบทดสอบที่ 2 แบบทดสอบที่ 3 แบบทดสอบที่ 4 แบบทดสอบที่ 5 และแบบทดสอบที่ 6 ในส่วนของผลการเปรียบเทียบทักษะการปิดรูขลุ่ยเพียงออหลังเรียนพบว่าผ่านทั้ง 2 ตอน

กลุ่มสาระการงานอาชีพ

เรื่อง การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นทักษะกระบวนการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ เรื่องงานประดิษฐ์ วิชาการงานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม

ผู้วิจัย มิสกรรณิกา กิจสมัคร. (2563).

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นทักษะกระบวนการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ เรื่องงานประดิษฐ์ วิชาการงานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นทักษะกระบวนการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ เรื่องงานประดิษฐ์ วิชาการงานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม กลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/3 จำนวน 43 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแผนการจัดการเรียนรู้งานประดิษฐ์ วิชา การงานอาชีพ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ จำนวน 3 แผน และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรม การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นทักษะกระบวนการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ เรื่องงานประดิษฐ์ วิชาการงานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถมที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้น จำนวน 10 ข้อ

ผลวิจัยพบว่า

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นทักษะกระบวนการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ เรื่องงานประดิษฐ์ วิชาการงานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.14 / 79.33 ซึ่งมีค่าตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. นักเรียนมีความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นทักษะกระบวนการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ เรื่องงานประดิษฐ์ วิชาการงานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดดังนี้

ข้อ 4 กิจกรรมการเรียนการสอนฝึกให้ผู้เรียนทำงานทั้งแบบคนเดียวและเป็นกลุ่ม เท่ากับ 4.95

ข้อ 7 กิจกรรมการเรียนการสอนฝึกให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์เท่ากับ 4.95

ข้อ 10 มีการวัดผลและประเมินผลที่สอดคล้องสัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนการสอนเท่ากับ 4.95

เรื่อง การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นทักษะกระบวนการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ เรื่องงานประดิษฐ์ วิชาการงานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม

ผู้วิจัย มิสจรรยา พลเสน. (2563).

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นทักษะกระบวนการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ เรื่องงานประดิษฐ์ วิชาการงานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นทักษะกระบวนการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ เรื่องงานประดิษฐ์ วิชาการงานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม กลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/13 จำนวน 22 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็น แผนการจัดการเรียนรู้งานประดิษฐ์ วิชา การงานอาชีพ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ จำนวน 5 แผนและแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรม การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นทักษะกระบวนการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ เรื่องงานประดิษฐ์ วิชาการงานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถมที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้น จำนวน 10 ข้อ

ผลวิจัยพบว่า

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นทักษะกระบวนการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ เรื่องงานประดิษฐ์ วิชาการงานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.14 / 79.33 ซึ่งมีค่าตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. นักเรียนมีความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นทักษะกระบวนการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ เรื่องงานประดิษฐ์ วิชาการงานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ดังนี้

ข้อ 4 กิจกรรมการเรียนการสอนฝึกให้ผู้เรียนทำงานทั้งแบบคนเดียวและเป็นกลุ่ม เท่ากับ 4.95

ข้อ 7 กิจกรรมการเรียนการสอนฝึกให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์เท่ากับ 4.95

ข้อ 10 มีการวัดผลและประเมินผลที่สอดคล้องสัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนการสอนเท่ากับ 4.95

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เรื่อง Prepositions ของนักเรียนระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม โดยใช้สื่อประสม

ผู้วิจัย มิสศศิพิมพ์ นิตโย. (2563).

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ) เรื่อง Prepositions ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม โดยใช้สื่อประสม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 ภาคเรียนที่ 2 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2563 จำนวน 42 คน ที่ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) นักเรียนแต่ละห้องจัดเป็นแบบ

ความสามารถ (Cluster Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สื่อประสมและแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ

ผลการศึกษาพบว่า

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ) เรื่อง Prepositions ของนักเรียนระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม โดยใช้สื่อประสมภายหลังการทดลองสูงกว่าก่อนดำเนินการทดลอง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)

เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการสอบวัดความรู้พื้นฐานภาษาจีน YCT ระดับ 1 และ 2 ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2563

ผู้วิจัย มิสศุขฎี ฐิติวัฒน์พงษ์. (2563).

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการสอบวัดความรู้ YCT ระดับ 1 และ ระดับ 2 ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2563 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลักสูตรภาษาอังกฤษ ทั้งหมด 4 ห้อง จำนวน 81 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบวัดความรู้ YCT ระดับ 1 จากเอกสารประกอบการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด-ต่ำสุด ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า

เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของทั้ง 2 ปีการศึกษาแล้ว ผลสัมฤทธิ์ในการสอบวัดความรู้ YCT ระดับ 1 ผลการสอบของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลักสูตรภาษาอังกฤษ ทั้งหมด 4 ห้อง จำนวน 84 คน มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่สูงกว่า ผลสัมฤทธิ์ในการสอบวัดความรู้ YCT ระดับ 2 ผลการสอบของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลักสูตรภาษาอังกฤษ ทั้งหมด 4 ห้อง จำนวน 81 คน ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่สอบผ่านเกณฑ์ที่กำหนด และในส่วนของนักเรียนที่สอบไม่ผ่านเกณฑ์ ควรได้รับการฝึกฝน ทบทวนคำศัพท์ และหมั่นทำข้อสอบ YCT ระดับ 1 และระดับ 2 ให้มากยิ่งขึ้น

ฝ่ายสำนักผู้อำนวยการ

เรื่อง การศึกษาผลการใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL plus เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนโปรแกรมภาษาอังกฤษระดับชั้น EP P.3/2 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม

ผู้วิจัย มิสวชิรินทร์ รัตตะมณี. (2563).

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ1.) เพื่อพัฒนาชุดแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL plus ของนักเรียนโปรแกรมภาษาอังกฤษ ระดับชั้น EP P.3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 / 80 2.) เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL plus ของนักเรียนโปรแกรมภาษาอังกฤษ ระดับชั้น EP P.3 ให้มีค่าตามเกณฑ์ที่กำหนด 3.) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL plus ของนักเรียนโปรแกรมภาษาอังกฤษ ระดับชั้น EP P.3 ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนโปรแกรมภาษาอังกฤษ ระดับชั้น EP P.3/2 จำนวน 26 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และมีจุดมุ่งหมายการวิจัย ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนโปรแกรมภาษาอังกฤษ ระดับชั้น EP P.3/2 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม แขวงยานนาวา เขตสาทร กรุงเทพมหานคร จำนวน 26 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ การคำนวณหาประสิทธิภาพ (E.I.) การทดสอบหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าดัชนีประสิทธิผล

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL plus ของนักเรียน โปรแกรมภาษาอังกฤษ ระดับชั้น EP P.3/2 จำนวน 26 คน พบว่า มีค่าเท่ากับ 83.27/81.92 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

2. ผลการหาประสิทธิผล (E.I.) ของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL plus ของนักเรียนโปรแกรมภาษาอังกฤษ ระดับชั้น EP P.3/2 จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียน เมื่อคำนวณโดยใช้สูตรดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ได้เท่ากับ 0.61 หมายความว่า มีความสามารถในการอ่านจับใจความเพิ่มขึ้น 0.61 หรือคิดเป็นร้อยละ 61.00

3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค KWL plus ของนักเรียนโปรแกรมภาษาอังกฤษ ระดับชั้น EP P.3 พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน

เรื่อง การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยผ่านบทเรียนออนไลน์ในช่วงโควิด -19 ของนักเรียน โปรแกรมภาษาอังกฤษ ระดับชั้น EP 2 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2563

ผู้วิจัย มิสรักรชนก วิจิตรลัญจกร. (2563).

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยผ่านบทเรียนออนไลน์ในช่วงโควิด -19 ของนักเรียนโปรแกรมภาษาอังกฤษ ระดับชั้น EP 2 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาภาษาไทยผ่านบทเรียนออนไลน์ในช่วงโควิด -19 ของนักเรียนโปรแกรมภาษาอังกฤษ ระดับชั้น EP 2 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยผ่านบทเรียนออนไลน์ในช่วงโควิด -19 ของนักเรียนโปรแกรมภาษาอังกฤษ ระดับชั้น EP 2 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน คือ นักเรียนโปรแกรมภาษาอังกฤษ ระดับชั้น EP 2/4 จำนวน 21 คน และ ระดับชั้น CEP 2/1 จำนวน 21 คน ของโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม ปีการศึกษา 2563 ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากผู้วิจัย ทำการสอนวิชาภาษาไทย ระดับชั้น EP 2/4 และ ระดับชั้น CEP 2/1 เท่านั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) เนื้อหาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยผ่านบทเรียนออนไลน์ในช่วงโควิด -19 ระหว่างวันที่ 1 – 26 กุมภาพันธ์ 2564 2) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาภาษาไทยผ่านบทเรียน

ออนไลน์ 1 ชุด เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทยผ่านบทเรียนออนไลน์ ของนักเรียนโปรแกรมภาษาอังกฤษ ระดับชั้น EP 2 เป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ 4.) แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยผ่านบทเรียนออนไลน์ ของนักเรียน โปรแกรมภาษาอังกฤษ ระดับชั้น EP 2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 1) การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการเรียนการสอนวิชา ภาษาไทยผ่านบทเรียนออนไลน์ในช่วงโควิด -19 2) การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยของคะแนน 3) การวิเคราะห์หาค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลการหาประสิทธิภาพของการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยผ่านบทเรียนออนไลน์ในช่วงโควิด -19 ของนักเรียน โปรแกรมภาษาอังกฤษ ระดับชั้น EP 2 จำนวน 42 คน พบว่า ค่าร้อยละของคะแนนที่นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์วิชา ภาษาไทย มีค่าเท่ากับ 80.48/81.43 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนวิชาภาษาไทยผ่านบทเรียนออนไลน์ในช่วง โควิด - 19 ของนักเรียนโปรแกรมภาษาอังกฤษ ระดับชั้น EP 2 พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมี คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน

3. ผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยผ่านบทเรียนออนไลน์ในช่วงโควิด -19 ของนักเรียน โปรแกรมภาษาอังกฤษ ระดับชั้น EP 2 พบว่า ภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก การประเมินความพึงพอใจของ นักเรียนทั้งสองห้องประเมินไปในทางเดียวกัน

เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนคณิตศาสตร์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม เขตสาทร ปีการศึกษา 2563

ผู้วิจัย มิสจุฑามาส รัตนอุดม. (2563).

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนคณิตศาสตร์เพื่อเสริมสร้าง ความสามารถด้านการคิดอย่างมี วิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 ดำเนินการตาม ดั่งนี้การทดลองใช้รูปแบบการสอนคณิตศาสตร์แหล่งข้อมูล ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 จำนวน 42 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t – test dependent)

ผลการวิจัย พบว่า

1. รูปแบบการสอนคณิตศาสตร์เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6/1 มีองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 การแนะนำรูปแบบการสอน ประกอบด้วย หลักการ แล จุดมุ่งหมาย ส่วนที่ 2 กระบวนการในการสอน ประกอบด้วยขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอน 5 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 นำเสนอ สถานการณ์ปัญหา ขั้นตอนที่ 2 กิจกรรมฝึกคิดรายบุคคล ขั้นตอนที่ 3 กิจกรรมฝึกคิดระดับกลุ่ม ขั้นตอนที่ 4 การนำเสนอผล และ ขั้นตอนที่ 5 ประเมินกระบวนการคิด ส่วนที่ 3 ประเมินผลรูปแบบ

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 มีความสามารถด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ อยู่ในระดับ ดี ร้อยละ 90.48

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 มีความสามารถด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ หลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนคณิตศาสตร์สูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการสอนคณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม

ผู้วิจัย มิสชนากานต์ ศรีชมภู. (2563).

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากร โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากร โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม ประชากร ได้แก่ 1) ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ บุคลากรโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม ประจำปีการศึกษา 2563 จำนวน 168 คน 2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ หัวหน้าตามโครงสร้างและตัวแทนจากฝ่ายต่างๆ โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม ประจำปีการศึกษา 2563 ที่ได้มาโดยใช้วิธีเจาะจง จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถามความคิดเห็นปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม ประกอบด้วย 3 ตอน คือ 1) แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะคำถามจะเป็นแบบปลายปิด 2) แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการทำงาน ลักษณะคำถามจะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) และ 3) แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถาม ตรวจสอบความเที่ยงตรง และนำมาคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ของความสอดคล้อง (Index of item objective Congruence: IOC) และทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) หาความเชื่อมั่นโดยหาค่าสัมประสิทธิ์ Cronbach's Alpha โดยใช้เกณฑ์สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตั้งแต่ 0.70 ขึ้น สำหรับการวิเคราะห์ปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามใช้สถิติวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analytical Statistics) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงาน ความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรโรงเรียนอัสสัมชัญ ใช้การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่าแบบ Likert Rating Scale กำหนดคำตอบเป็นข้อความ 5 ระดับ

ผลการวิจัย พบว่า

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม สามารถดำเนินการวิเคราะห์ได้ว่าบุคลากรโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถมที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นบุคลากรที่เป็นครูผู้สอนและครูสนับสนุน เป็นส่วนใหญ่และมีระยะเวลาการปฏิบัติงานในโรงเรียนที่ยาวนาน คือ 20 ปีขึ้นไปซึ่งทำให้บุคลากรครูมีประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอน มีความรู้ในภาระงานของตนเองที่ทำงานเป็นอย่างดีผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม พบว่า ปัจจัยด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการทำงาน โดยภาพรวมในทุกด้าน ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวมคิดเป็น 3.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคิดเป็น .79 แบ่งเป็นภาพรวมรายด้าน ได้แก่ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน อยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยคิดเป็น 4.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คิดเป็น .66 ด้านลักษณะของภาระงานที่รับผิดชอบ อยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยคิดเป็น 3.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคิดเป็น .53 ด้านโอกาสความก้าวหน้าในหน้าที่ อยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยคิดเป็น 3.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคิดเป็น .54 ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน อยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยคิดเป็น 3.56 ส่วนเบี่ยงเบน

มาตรฐานคิดเป็น .84 และด้านการได้รับการยอมรับ อยู่ในระดับ ปานกลาง ค่าเฉลี่ยคิดเป็น 3.16 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคิดเป็น .49 ตามลำดับ ระดับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากร โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม พบว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ระดับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม โดยภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยคิดเป็น 3.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคิดเป็น .49 และภาพรวมของทุกด้าน อยู่ในระดับ มาก ในทุกด้าน ดังนั้นผลการวิจัย สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยปัจจัยด้านแรงจูงใจในการทำงานมีผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรโรงเรียน อัสสัมชัญ แผนกประถม

ฝ่ายวิชาการ

เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการเรียนแบบปกติ และการเรียนแบบออนไลน์โดยใช้โปรแกรม Microsoft Teams

ผู้วิจัย มิสกาญจนา ครุฑทอง. (2563).

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการเรียนแบบปกติ และการเรียนแบบออนไลน์โดยใช้โปรแกรม Microsoft Teams ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 435 คน นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 448 คน โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม แขวงยานนาวา เขตสาทร จังหวัดกรุงเทพมหานคร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบระหว่างภาคเรียนที่ 1 วิชาคณิตศาสตร์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2563 และคะแนนสอบในการเรียนแบบปกติ ของกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/7 และ 4/8 ปีการศึกษา 2562 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย(Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และ สถิติทดสอบสมมติฐาน t-test แบบ Independent

ผลการวิจัย พบว่า

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการเรียนแบบปกติ และการเรียนแบบออนไลน์โดยใช้โปรแกรม Microsoft Teams ปรากฏว่า การเรียนแบบปกติ มีค่าเฉลี่ย 15.59 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.34 ส่วนนักเรียนที่เรียนแบบออนไลน์ มีค่าเฉลี่ย 12.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.42 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยพบว่า นักเรียนที่เรียนแบบปกติมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกับค่าเฉลี่ยนักเรียนที่เรียนแบบออนไลน์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปกติมีความแตกต่างโดยมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าการเรียนแบบออนไลน์ที่ใช้โปรแกรม Microsoft Teams อาจจะเนื่องมาจากการที่นักเรียนบางคนไม่พร้อมสำหรับการเรียน ขาดความสนใจในการเรียนและทำแบบฝึกแบบทดสอบออนไลน์ ขาดความรับผิดชอบในการเข้าชั้นเรียนเพราะไม่มีครูคอยดูแลกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้

เรื่อง การศึกษาความสามารถในการยับยั้งชั่งใจ การคิดไตร่ตรองในนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนก
ประถม

ผู้วิจัย มิสอินทร์ละออง เจริญผล. (2563).

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการยับยั้งชั่งใจ การคิดไตร่ตรองในนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพฯ ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียน
อัสสัมชัญแผนกประถม ปีการศึกษา 2563 จำนวน 250 คน กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กำลังศึกษาอยู่
ในปีการศึกษา 2563 จำนวน 60 คน จากการสุ่มเลือก โดยวิธีการจับฉลาก เลขที่ในห้องเรียนของแต่ละห้องเรียนจนครบ 60 คน
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ เครื่องมือแบบประเมินความสามารถการยับยั้งชั่งใจ The Stroop Test สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์
ข้อมูล คือการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วย Pair t-test

ผลการวิจัย พบว่า

นักเรียนมีความสามารถในการยับยั้งชั่งใจคิด ไตร่ตรองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.000

เรื่อง การศึกษาความรู้ ทักษะพื้นฐาน และและเจตคติที่ดีต่องานอาชีพของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน
อัสสัมชัญ แผนกประถม ประจำปีการศึกษา 2563

ผู้วิจัย มิสชนัญญา รัตนนิศย์. (2563).

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาความรู้ ทักษะพื้นฐาน และและเจตคติที่ดีต่องานอาชีพของนักเรียนระดับชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม ประจำปีการศึกษา 2563 โดยการใช้ใบงานความรู้ ทักษะพื้นฐาน และเจตคติ
ที่ดีต่ออาชีพสุจริต กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม จำนวน 443
คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ ใบงานความรู้ ทักษะพื้นฐาน และเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
จะใช้ สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อนำมาใช้ในการอธิบายข้อมูลทั่วไปที่ได้มาจากการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ สถิติ
ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

ผลการวิจัย พบว่า

นักเรียนมีความรู้ที่ดีต่ออาชีพสุจริต และหาความรู้เกี่ยวกับอาชีพที่ตนเองสนใจได้อยู่ในระดับมากขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ
97.56, นักเรียนมีการวางแผนการทำงาน และดำเนินการจนงานสำเร็จอยู่ในระดับมากขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 94.36, นักเรียน
ทำงานอย่างมีความสุข มุ่งมั่นพัฒนางาน และภูมิใจในผลงานของตนเองอยู่ในระดับมากขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 90.83 และนักเรียน
สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อยู่ในระดับมากขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 89.75 ตามลำดับ และอาชีพที่นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปี
ที่ 3 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม ประจำปีการศึกษา 2563 ให้ความสนใจมากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ หมอ คิดเป็นร้อยละ

13.76, YOUTUBER คิดเป็นร้อยละ 13.32, เชฟ คิดเป็นร้อยละ 9.26, นักฟุตบอล คิดเป็นร้อยละ 8.80 และนักธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 5.42 ตามลำดับ

สรุปได้ว่านักเรียนมีความรู้ ทักษะพื้นฐาน และเจตคติที่ดีต่องานอาชีพอยู่ในระดับมากขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 93.13

เรื่อง การศึกษาการทำงานของสมองส่วนความจำที่ใช้ในการทำงาน (Working Memory) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลักสูตร English program โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัย มิสรจนา บุญปักษ์. (2563).

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการทำงานของสมองส่วนความจำที่ใช้ในการทำงาน (Working Memory) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลักสูตร English program โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ปีการศึกษา 2563 จำนวน 50 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบบัตรรูปภาพ จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้ นำมาทำการวิเคราะห์ เพื่อหาค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัย พบว่า

ความสามารถความจำในการทำงาน Working Memory ระดับน้อย ร้อยละ 0 ระดับปานกลาง จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 40 และระดับมาก จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 60 กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถความจำในการทำงาน มากกว่าร้อยละ 50 ดังนั้นการทำงานของสมองที่มีประสิทธิภาพส่วนหนึ่งมาจากการฝึกฝน เช่นเดียวกับการป้อนข้อมูลต่างๆ ให้สมองก็เป็น การช่วยให้สมองเก็บข้อมูลได้มากขึ้น มีข้อมูลมากขึ้น แต่การฝึกสมองให้สามารถทำงานอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดไม่ใช่เรื่องของการจำอย่างเดียว เพราะถึงแม้การจำจะเป็นสิ่งที่จำเป็น เป็นสิ่งสำคัญและมีประโยชน์แต่ก็เป็นเพียงขั้นพื้นฐานของสมองที่จะต้องมีการจำความรู้เพื่อนำไปใช้ในขั้นตอนต่อไป บางครั้งการจำไม่ได้ทำให้เกิดการเรียนรู้ แต่อาจไปสกัดกั้นการทำความเข้าใจเนื้อหาของความรู้ ความจริงแล้วการฝึกให้สมองสามารถทำงานอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดเป็นเรื่องของการคิด เพราะถ้าหากสมองคิดเป็นก็เรียกว่าคนๆนั้นเป็นคนที่มีศักยภาพมีประสิทธิภาพ การคิดเป็นการทำงานของสมองที่เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติเพียงแต่ที่เราจะต้องจัดการเรียนรู้หรือจัดสิ่งกระตุ้นให้มากพอที่สมองจะได้คิด การคิดสามารถพัฒนาและฝึกฝนได้ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตอย่างยิ่ง

เรื่อง การศึกษาประสิทธิภาพของสื่อการสอนออนไลน์วิชาวิทยาศาสตร์ หน่วยบริเวณที่พืชและสัตว์อาศัยอยู่ ของนักเรียนชั้น ป.1 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม แขวงยานนาวา เขตสาทร กรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัย มิสบุญตา สหวงศ์เจริญ. (2563).

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของสื่อการสอนออนไลน์หน่วยบริเวณที่พืชและสัตว์อาศัยอยู่ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 43 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย โดยการจับฉลากมา 1 ห้องเรียน จากทั้งหมด 6 ห้องเรียน ซึ่งนักเรียนแต่ละห้องจัดแบบคละความสามารถ เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ คลิปการสอนออนไลน์ หน่วยบริเวณที่พืชและสัตว์อาศัยอยู่ แบบทดสอบ Microsoft Form แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแผนการจัดการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติ ร้อยละ และการหาประสิทธิภาพของสื่อการสอน E_1 / E_2

ผลการศึกษาพบว่า

ประสิทธิภาพของสื่อการสอนออนไลน์หน่วยบริเวณที่พืชและสัตว์อาศัยอยู่ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 คือ 85.46/83.13 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย

เรื่อง การศึกษาประสิทธิภาพสื่อการสอน Power Point ตรุณศึกษา (เรื่องไก่กู่ และ เรื่องปลาสาวย) ของนักเรียนระดับชั้น ป.1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านการอ่านจับใจความ โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม 2563

ผู้วิจัย มิสลัดดา เฉยยังยืน. (2563).

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพสื่อการสอนภาษาไทย ตรุณศึกษา (เรื่องไก่กู่ และ เรื่องปลาสาวย) ของนักเรียนระดับชั้น ป.1 และ 2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านจับใจความ ก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้สื่อการสอน Power Point ตรุณศึกษา (เรื่องไก่กู่ และ เรื่องปลาสาวย) ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ เป็นนักเรียนระดับชั้น ป.1 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม EP 1/4 จำนวน 19 คนโดย โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ สื่อการสอน Power Point ตรุณศึกษา (เรื่องไก่กู่ และ เรื่องปลาสาวย) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล สถิติพื้นฐานหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) คำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศ ละอองคณา สายยศ. 2538 : 73) และ สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานใช้สถิติแบบ Nonparametric Statistics เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้แบบประเมินก่อนและหลังการทดลอง

ผลการวิจัย พบว่า

1. สื่อการสอนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้น ป.1 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม EP 1/4 จำนวน 19 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ด้านการอ่านจับใจความ หลังเรียนดีขึ้นกว่าก่อนเรียน ตรุณศึกษาเรื่อง ไก่กู่ และ เรื่องปลาสาวย

เรื่อง ผลของการใช้การช่วยจำด้วยภาพในการจำคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนก ประถม

ผู้วิจัย นางสาวณัฐิกา สุพรรณบัฏ. (2563).

วัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้ คือ การศึกษาหาผลของการใช้การช่วยจำด้วยภาพในการจำคำศัพท์ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนก ประถม จำนวน 10 คน มาจากการสุ่มเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ หลักการช่วยจำด้วยภาพ แบบฝึกหัด แบบทดสอบ ก่อนเรียน (ปราศจากการช่วยจำด้วยภาพ) และแบบทดสอบหลังเรียน (หลังจากใช้การช่วยจำด้วยภาพ)

ผลการวิจัยพบว่า

แบบทดสอบหลังเรียนที่ใช้การช่วยจำด้วยภาพในการจำคำศัพท์นั้นสูงกว่าแบบทดสอบก่อนเรียนที่ไม่ได้ใช้หลักการ ดังกล่าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 นอกจากนี้ค่าเฉลี่ยมาตรฐานและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทั้ง 2 แบบทดสอบนั้น ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยมาตรฐานและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบทดสอบหลังเรียน (ค่าเฉลี่ย = 7.70, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 1.42) สูงกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับแบบทดสอบก่อนเรียน (ค่าเฉลี่ย = 3.60, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 2.17 จากผลดังกล่าวสรุปได้ ว่า การใช้การช่วยจำด้วยภาพในการจำคำศัพท์ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการจำคำศัพท์ของนักเรียน

เรื่อง การพัฒนาสื่อการสอนด้วยเทคโนโลยีโลกเสมือนจริง 3 มิติ เรื่อง ปรากฏการณ์ของโลกและเทคโนโลยีอวกาศ ใน รายวิชาวิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัย มิสมลณัญ ธราพร. (2563).

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

1. เพื่อพัฒนาแอปพลิเคชันการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แอปพลิเคชันบนระบบ iOS เรื่องสารรอบตัว เรา ใน รายวิชาวิทยาศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร
 2. เพื่อประเมินคุณภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แอปพลิเคชันบนระบบ iOS เรื่องสารรอบตัวเรา ใน รายวิชาวิทยาศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร
 3. เพื่อเปรียบเทียบเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้ แอปพลิเคชันบนระบบ iOS เรื่องสารรอบตัวเรา ในรายวิชาวิทยาศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของ โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนก ประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร
 4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แอปพลิเคชันบนระบบ iOS เรื่องสาร รอบตัวเรา ในรายวิชาวิทยาศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม เขต สาทร กรุงเทพมหานคร
- ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2563 ของโรงเรียนอัสสัมชัญแผนก ประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวน 84 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยใน ครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1 ห้อง กลุ่มตัวอย่างจำนวน 42 คน โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เขต สาทร กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัย ประกอบด้วย วิเคราะห์ปริมาณและความลึกของเนื้อหาที่ใช้ในการพัฒนาสื่อการสอนคือเรื่องสารรอบตัวเรา แผนการ

จัดการเรียนรู้การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดยใช้แอปพลิเคชันบนระบบ iOS เรื่องสารรอบตัวเรา ในรายวิชาวิทยาศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ (multiple choice) 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลต่อการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้การสอน โดยใช้แอปพลิเคชันบนระบบ iOS เรื่องสารรอบตัวเรา ในรายวิชาวิทยาศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของ โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร

ผลการวิจัยพบว่า

ประสิทธิภาพการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดยใช้แอปพลิเคชันบนระบบ iOS เรื่องสารรอบตัวเราใน รายวิชา วิทยาศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 83.08/86.55 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้ ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดยใช้ แอปพลิเคชันบนระบบ iOS เรื่องสารรอบตัวเรา ในรายวิชาวิทยาศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อน เรียน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดยใช้แอปพลิเคชันบนระบบ iOS เรื่องสารรอบตัวเรา ในรายวิชาวิทยาศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 2.73$, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D.=0.57$

เรื่อง การศึกษาความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องต่อการจัดการศึกษา 5 ด้าน ตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน สพฐ. ของโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2563

ผู้วิจัย มิสนิศารัตน์ คงสวัสดิ์. (2563).

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องต่อการจัดการศึกษา ตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน สพฐ. ของโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2563 และเพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องต่อการจัดการศึกษา 5 ด้าน ตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน สพฐ. ของโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2563 มีกลุ่มตัวอย่าง เป็น ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน รวมทั้งหมด 1312 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ชื่อ การศึกษาความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องต่อการจัดการศึกษา 5 ด้าน ตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน สพฐ. ของโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร ปี การศึกษา 2563 จำนวน 4 ชุด จำแนกตามกลุ่มตัวอย่าง มีจำนวนทั้งหมด 58 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ และ ค่าร้อยละ

ผลการวิจัย พบว่า

1. ระดับความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาของผู้เกี่ยวข้องต่อการจัดการศึกษา ตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน สพฐ. 3 มาตรฐาน และ 1 จุดเน้น ของโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด สูงกว่าร้อยละ 75 จากผลการวิจัย พบว่า ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจ มาก – มากที่สุด **ต่อการจัดการศึกษาในภาพรวม คิดเป็นร้อยละ 66.06 มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง** เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่มตัวอย่าง สรุปได้ดังนี้

1.1 กลุ่มครู มีความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาในภาพรวม ระดับมาก – มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.57 มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐาน ครูมีความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษา ระดับมาก – มากที่สุด ดังนี้ มาตรฐานที่ 1.1 คิดเป็นร้อยละ 60.74 มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับ ปานกลาง มาตรฐานที่ 1.2 คิดเป็นร้อยละ 75.20 มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก มาตรฐานที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 77.65 มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก มาตรฐานที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 81.84 มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด และ จุดเน้นด้านการเรียนการสอนออนไลน์ คิดเป็นร้อยละ 86.59 มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด

1.2 กลุ่มนักเรียน มีความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาในภาพรวม ระดับมาก – มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.29 มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐาน นักเรียน มีความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษา ระดับมาก – มากที่สุด ดังนี้ มาตรฐานที่ 1.1 คิดเป็นร้อยละ 61.02 มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับ ปานกลาง มาตรฐานที่ 1.2 คิดเป็นร้อยละ 69.50 มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับ ปานกลาง มาตรฐานที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 67.79 มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับ ปานกลาง มาตรฐานที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 66.46 มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับ ปานกลาง และ จุดเน้นด้านการเรียนการสอนออนไลน์ คิดเป็นร้อยละ 68.26 มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

1.3 กลุ่มผู้ปกครอง มีความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาในภาพรวม ระดับมาก – มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.73 มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับ พอใช้ เมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐาน ผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษา ระดับมาก – มากที่สุด ดังนี้ มาตรฐานที่ 1.1 คิดเป็นร้อยละ 41.48 มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับ พอใช้ มาตรฐานที่ 1.2 คิดเป็นร้อยละ 66.86 มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับ ปานกลาง มาตรฐานที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 55.66 มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับ พอใช้ มาตรฐานที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 40.76 มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับ พอใช้ และ จุดเน้นด้านการเรียนการสอนออนไลน์ คิดเป็นร้อยละ 51.76 มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใช้

1.4 กลุ่มชุมชน มีความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาในภาพรวม ระดับมาก – มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.69 มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐาน ชุมชนมีความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษา ระดับมาก – มากที่สุด ดังนี้ มาตรฐานที่ 1.1 คิดเป็นร้อยละ 68.98 มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับ ปานกลาง มาตรฐานที่ 1.2 คิดเป็นร้อยละ 62.07 มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับ ปานกลาง มาตรฐานที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 78.73 มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก มาตรฐานที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 71.94 มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก ส่วนจุดเน้นด้านการเรียนการสอนออนไลน์ กลุ่มชุมชนไม่ได้เกี่ยวข้อง จึงไม่ต้องทำการประเมินระดับความพึงพอใจ

2. แสดงผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจ ต่อการจัดการศึกษาของผู้เกี่ยวข้องต่อการจัดการศึกษา 5 ด้าน ตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน สพฐ ของโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ของกลุ่มผู้เกี่ยวข้องทั้งหมด พบว่า ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจ มาก – มากที่สุด ต่อการจัดการศึกษา 5 ด้าน ในภาพรวม **คิดเป็นร้อยละ 67.37 คือมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง** เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ทุกด้าน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง ทุกด้าน โดยด้านจุดเน้นการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ มีระดับความพึงพอใจระดับมาก – มากที่สุด สูงเป็นอันดับ 1 คือ ร้อยละ 69.42 และด้านงานบริหารงบประมาณ งานบริหารทั่วไป งานบริหารบุคคล เป็นอันดับรองลงมา คือ 68.07 68.03 และ 67.74 และด้านงานบริหารวิชาการ มีความพึงพอใจต่ำที่สุด คือ ร้อยละ 63.63 โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สรุปได้ดังนี้

2.1 ด้านงานบริหารวิชาการ มีระดับความพึงพอใจคิดเป็นร้อยละ 63.63 คือมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง มาตรฐานที่มีผลการประเมินสูงสุด คือ การยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างและหลากหลาย (มฐ.1.2 ข้อ 3)

คิดเป็นร้อยละ 76.50 และมาตรฐานที่มีการประเมินต่ำสุด คือ มีความสามารถในการสร้างนวัตกรรม (มฐ.1.1ข้อ 3) คิดเป็นร้อยละ 57.55

2.2 ด้านงานบริหารงบประมาณ มีระดับความพึงพอใจคิดเป็นร้อยละ 68.07 คือมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง มาตรฐานที่มีผลการประเมินสูงสุด คือ มีระบบบริหารจัดการคุณภาพของสถานศึกษา (มฐ.2 ข้อ 2.2) คิดเป็นร้อยละ 70.83 และมาตรฐานที่มีการประเมินต่ำสุด คือ ใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศ และแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ (มฐ.3 ข้อ 3.2) คิดเป็นร้อยละ 64.80

2.3 ด้านงานบริหารบุคคล มีระดับความพึงพอใจคิดเป็นร้อยละ 67.74 คือมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง มาตรฐานที่มีการประเมินสูงสุด คือ มีเป้าหมาย วิสัยทัศน์และพันธกิจสถานศึกษากำหนดชัดเจน (มฐ.2 ข้อ 2.1) คิดเป็นร้อยละ 72.90 และมาตรฐานที่มีการประเมินต่ำสุด คือ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนรู้ (มฐ.3 ข้อ 3.5) คิดเป็นร้อยละ 62.40

2.4 ด้านงานบริหารทั่วไป มีระดับความพึงพอใจคิดเป็นร้อยละ 68.03 คือมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง มาตรฐานที่มีการประเมินสูงสุด คือ (มฐ.2 ข้อ 2.1) คิดเป็นร้อยละ 72.90 และมาตรฐานที่มีการประเมินต่ำสุด คือ ตรวจสอบและประเมินผู้เรียนอย่างเป็นระบบและนำผลมาพัฒนาผู้เรียน (มฐ.3 ข้อ 3.4) คิดเป็นร้อยละ 64.20

2.5 ด้านจุดเน้นของโรงเรียน คือการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ มีระดับความพึงพอใจคิดเป็นร้อยละ 69.42 คือมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง รายการที่มีการประเมินสูงสุด คือ พัฒนาครูและบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญทางวิชาชีพ คิดเป็นร้อยละ 73.40 และรายการที่มีการประเมินต่ำสุด คือ จัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิดและปฏิบัติจริง และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตได้ คิดเป็นร้อยละ 63.40

เมื่อศึกษาระดับความพึงพอใจที่อยู่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ซึ่งต้องเร่งพัฒนาการจัดการศึกษา สรุปได้ว่า ด้านงานบริหารวิชาการ มาตรฐานที่ต้องเร่งพัฒนา คือ มาตรฐานที่ 1.1 ต้องเร่งพัฒนาทุกข้อ ยกเว้นข้อ ข้อ 4) มาตรฐานที่ 1.2 ต้องเร่งพัฒนาข้อ 2) ส่วนด้าน งานบริหารงบประมาณ ด้านงานบริหารบุคคล ด้านงานบริหารทั่วไป และ ด้านจุดเน้น คือ การจัดการเรียนการสอนออนไลน์ ที่ไม่พบมาตรฐานที่ต้องเร่งพัฒนา ทุกมาตรฐานมีค่าสูงกว่าร้อยละ 60

เรื่อง การศึกษาความสามารถการใช้ทักษะชีวิตตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ของนักเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม ปีการศึกษา 2563. กรุงเทพฯ: โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม.

ผู้วิจัย ชุติพร ดัดงาม. (2563).

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสามารถการใช้ทักษะชีวิต ตามหลักสูตรแกน กลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของนักเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม ปีการศึกษา 2563 ได้กำหนดสมมติฐานการวิจัยไว้ว่า ความสามารถการใช้ทักษะชีวิตตามหลักสูตรแกน กลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของนักเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม ปีการศึกษา 2563 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลางขึ้นไป กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา เอกชน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 200คน ซึ่งได้มา โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ เป็นแบบสอบถาม วัดความสามารถการใช้ทักษะชีวิต ยึดกรอบแนวคิดองค์ประกอบทักษะชีวิต 4 ด้าน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) 5 ระดับ ประกอบด้วยด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น ด้านการคิดวิเคราะห์ตัดสินใจและแก้ปัญหา อย่างสร้างสรรค์ ด้านการจัดการกับอารมณ์และความเครียด และด้านการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับผู้อื่น ด้านละ 10 ข้อ รวม 1 ฉบับ จำนวน 40 ข้อ

ผลการวิจัยพบว่า

ความสามารถการใช้ทักษะชีวิตตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของนักเรียนโรงเรียน อัสสัมชัญแผนกประถม ปีการศึกษา 2563 มีความสามารถในการใช้ทักษะ ชีวิตโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ซึ่ง สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า ความ สามารถการใช้ทักษะชีวิตตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของนักเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ปีการศึกษา 2563 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลางขึ้นไป เมื่อจำแนก รายด้านแต่ละด้าน ซึ่งมีคะแนนเต็มด้านละ 50 คะแนน ด้านการตระหนักรู้และเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่นมีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด เท่ากับ 42.49 รองลงมาได้แก่ ด้านการคิดวิเคราะห์ตัดสินใจ และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ด้านการจัดการกับอารมณ์และ ความเครียด และด้านการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับผู้อื่น มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 39.49, 38.56 และ 38.43 ตามลำดับ และค่า ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดความสามารถการใช้ทักษะชีวิตโดยรวมทั้งฉบับ โดยใช้สูตร สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) มีค่าเท่ากับ 0.89

เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมจิตบริการ (Service Mind) ของบุคลากรหน่วยงานให้บริการทางการศึกษา โรงเรียนอัสสัมชัญ
แผนกประถม ในทัศนะของผู้รับบริการ

ผู้วิจัย นายดำรงศ์ คงสวัสดิ์. (2563)

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายการวิจัยว่า 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมจิตบริการ (Service Mind) ของบุคลากรหน่วยงาน ให้บริการทางการศึกษา โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม ในทัศนะของผู้รับบริการ 2) เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจต่อจิตบริการ ของบุคลากรหน่วยงานให้บริการทางการศึกษา โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม ในทัศนะของผู้รับบริการ ผู้วิจัยกำหนดกลุ่ม ประชากร เป็นผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ระดับชั้น ป.1 – ป.5 จำนวน 330 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความพึงพอใจต่อพฤติกรรมจิตบริการ (Service Mind) ของบุคลากรหน่วยงานให้บริการทางการศึกษา โรงเรียน อัสสัมชัญ แผนกประถม ในทัศนะของผู้ปกครอง โดยใช้ google form แบบสอบถามนี้มี 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 สถานภาพของ ผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 แบบแสดงระดับพฤติกรรมจิตบริการของท่าน มีจำนวน 20 ข้อ จากทั้งหมด 10 พฤติกรรม คือ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ความถี่ และร้อยละ

ผลการวิจัย พบว่า

1. พฤติกรรมจิตบริการของบุคลากรหน่วยงานให้บริการทางการศึกษา 10 พฤติกรรม ในทัศนะของผู้ปกครอง ระดับ มาก- มากที่สุด อยู่ในระดับ ปานกลาง คือ ร้อยละ 74.30 มีค่าต่ำกว่าร้อยละ 75 ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

2. ระดับความพึงพอใจต่อจิตบริการของบุคลากรหน่วยงานให้บริการทางการศึกษา โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม ในทัศนะของผู้ปกครอง ที่มีพฤติกรรมที่อยู่ในระดับมากที่สุดสูงกว่าร้อยละ 75 คือ พฤติกรรม I (impression) ความประทับใจ มีค่าร้อยละ 83.15 , N (necessitate) การให้ความสำคัญ มีค่าร้อยละ 76.1 และ พฤติกรรม R(rapidness) รวดเร็ว และมีคุณภาพ มีค่าร้อยละ 75.4

ฝ่ายบริหารทั่วไป

เรื่อง การศึกษาผลการให้บริการด้านรถรับ – ส่งนักเรียน ของงานยานพาหนะ โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม
ผู้วิจัย ม.ชาติรี วงศ์พันธุ์. (2563).

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบต่อเนื่องมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการให้บริการว่านักเรียนมีความพึงพอใจรวมถึงปัญหาในการให้บริการรถรับ – ส่งนักเรียน เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงานการให้บริการรถรับ – ส่งนักเรียน ของงานยานพาหนะ โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม ทั้งในปัจจุบันและอนาคตต่อไป ประชากร ได้แก่ นักเรียนที่ใช้บริการรถรับ-ส่งนักเรียน ของงานยานพาหนะ โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม ทั้งหมดจำนวน 510 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนที่ใช้บริการรถรับ – ส่งนักเรียน ของงานยานพาหนะ โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม จำนวน 226 คน ซึ่งได้มาจากสูตรคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie & Morgan เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการให้บริการรถรับ – ส่งนักเรียน ของงานยานพาหนะ โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม โดยในแบบสอบถามดังกล่าวได้แบ่งข้อคำถามเป็น 3 ด้าน คือด้านยานพาหนะ ด้านพนักงานขับรถ และด้านพนักงานพี่เลี้ยง พร้อมทั้งให้มีการแสดงข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่น ๆ สถิติสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาผลการให้บริการด้านรถรับ – ส่ง ของงานยานพาหนะ โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม โดยใช้สถิติการหาค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean)

ผลการวิจัยพบว่า

สรุปผลจากการดำเนินการวิจัยและศึกษาผลการให้บริการด้านรถรับ-ส่งนักเรียน ในภาพรวม พบว่านักเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ที่ใช้บริการด้านรถรับ – ส่งนักเรียน ของงานยานพาหนะ โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.29 คิดเป็นร้อยละ 85.89 (ดีมาก) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการให้บริการด้านพนักงานพี่เลี้ยงมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.47 คิดเป็นร้อยละ 89.38 โดยเฉพาะในเรื่องมีการตรวจนับจำนวนนักเรียนเมื่อ ขึ้น - ลงรถ อันดับสองนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการให้บริการด้านพนักงานขับรถ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.40 คิดเป็นร้อยละ 88.05 โดยเฉพาะในเรื่องของการแต่งกาย อันดับสามนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการให้บริการด้านพนักงานพี่เลี้ยง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.39 คิดเป็นร้อยละ 87.79 โดยเฉพาะในเรื่องของการกระตือรือร้นในการให้บริการ

ในภาพรวมมีสิ่งที่จะต้องปรับปรุงคือด้านยานพาหนะในเรื่องของจำนวนที่นั่งมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนที่รับบริการ รวมถึงระบบปรับอากาศภายในยานพาหนะ และด้านพนักงานพี่เลี้ยง ในเรื่องของการใช้คำพูดกับนักเรียนในรถ

เรื่อง ความผูกพันต่อองค์กรของพนักงาน โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม

ผู้วิจัย มิสเรวดี วัฒนรุ่ง. (2563).

การศึกษาคั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา คือ พนักงาน โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม ปีการศึกษา 2563 ของโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 60 คน โดยให้พนักงานทำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 1 ชุด ใช้เวลาในการทดลอง ในช่วงเดือนพฤศจิกายน 2563 ถึง เดือนกุมภาพันธ์ 2564 รวมระยะเวลา 4 เดือน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

ในการตอบแบบสอบถามลักษณะส่วนบุคคล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.33 ระดับการศึกษา อยู่ในช่วง ป.6 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.67 สถานภาพสมรส อยู่ในช่วงสมรสมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.67 อายุงานอยู่ในช่วง 1-10 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.33 ตำแหน่งงาน อยู่ในช่วง คนงานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.00 รายได้ส่วนใหญ่เป็น 10,00-20,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.33 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยจูงใจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านความสำเร็จในการทำงาน เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.05 อยู่ในระดับมาก ด้านการได้รับความพึงพอใจจากหัวหน้าพิจารณาโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 3.81 อยู่ในระดับมาก ด้านลักษณะงานของท่านที่ปฏิบัติ เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ย 3.68 อยู่ในระดับมาก ด้านความรับผิดชอบในงาน เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ย 4.04 อยู่ในระดับมาก ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยสุขลักษณะ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านการบริหารงาน เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ย 4.17 อยู่ในระดับมาก ด้านการปกครองของหัวหน้า เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ย 4.14 อยู่ในระดับมาก ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ย 3.92 อยู่ในระดับมาก ด้านสภาพการทำงานและความมั่นคง เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ย 4.06 อยู่ในระดับมาก ด้านผลตอบแทน เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ย 3.69 อยู่ในระดับมาก ความคิดเห็นเกี่ยวกับความผูกพันต่อองค์กร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านความผูกพันกับองค์กร เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ย 4.05 อยู่ในระดับมาก ด้านความรู้สึก เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ย 4.26 อยู่ในระดับมาก ด้านบรรทัดฐาน เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ย 4.23 อยู่ในระดับมาก

ฝ่ายกิจการนักเรียน

เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่าน และการเขียนคำอักษรนำ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องด้านการอ่าน และการเขียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/5

ผู้วิจัย อรัญญา พิมพ์แก้ว. (2563).

การศึกษาคั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและเขียนคำอักษรนำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/5 ที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน และการเขียน ตัวอย่างที่ใช้ศึกษา คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ของโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนก

ประถม ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 5 คน โดยให้นักเรียนทำแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน และการเขียนคำอักษรนำที่ ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 9 ชุด ใช้เวลาในการทดลอง 5 ครั้ง ครั้งละ 45 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน และการเขียนคำอักษรนำ 2) แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่าน และการเขียน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่า ร้อยละ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน และการเขียนคำอักษรนำ ของนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ หาค่า E1/E2 ก่อนและหลังได้รับการสอนอ่าน และเขียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน และการเขียนคำอักษรนำ

ผลการวิจัยพบว่า

นักเรียนที่ภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน และการเขียนหลังได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน และการเขียนคำอักษรนำ มีความสามารถในการอ่าน และเขียนคำอักษรนำ สูงกว่าก่อนได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ การอ่าน และการเขียนคำอักษรนำ ก่อนการทดลองนักเรียนมีความสามารถในการอ่าน และการเขียนร้อยละ 90.14 และหลังการ ทดลองนักเรียนมีความสามารถในการอ่าน และการเขียนร้อยละ 93.00

เรื่อง การศึกษาความผูกพันของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2563 ต่อโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม
ผู้วิจัย มิสณิชนันท์ นาคสวัสดิ์. (2563).

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความผูกพันของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2563 ต่อโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม 6 ด้าน ได้แก่ ความภูมิใจต่อโรงเรียน สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ความผูกพันต่อ ครูผู้สอน ความผูกพันต่อการบริการของครูสังกัดฝ่ายต่างๆ ความผูกพันต่อเพื่อน และรุ่นน้อง ความผูกพันต่อโรงเรียนใน ภาพรวม และเพื่อเปรียบเทียบระดับความผูกพันของนักเรียนหลักสูตรสถานศึกษา และ หลักสูตร English Program ที่มีต่อ โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม ว่าอยู่ในระดับใด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปี การศึกษา 2563 จำนวน 371 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ การทดสอบค่าที

ผลการวิจัย พบว่า

ระดับความผูกพันด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความภูมิใจต่อโรงเรียน รองลงมา คือ ความผูกพันต่อครูผู้สอน สภาพแวดล้อม ภายในโรงเรียน ความผูกพันต่อการบริการของครูสังกัดฝ่ายต่างๆ ความผูกพันต่อโรงเรียนในภาพรวม ความผูกพันต่อเพื่อน และ รุ่นน้อง ตามลำดับ การวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบระดับความผูกพันของนักเรียนหลักสูตรสถานศึกษา และ หลักสูตร English Program ที่มีต่อโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม พบว่า ระดับความผูกพันของนักเรียนหลักสูตรสถานศึกษา และ หลักสูตร English Program มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทุกด้าน

ฝ่ายธุรการ – การเงิน

เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่าน และการเขียนคำที่ประสมด้วยสระลดรูป สระเปลี่ยนรูป โดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม

ผู้วิจัย ชลิต พิมพ์แก้ว. (2563).

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมด้วย สระลดรูป สระเปลี่ยนรูป โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/3 ที่มี ประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 85/85 2) เพื่อทดลองใช้และศึกษาผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำที่ ประสมด้วยสระลดรูป สระเปลี่ยนรูป กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ศึกษา คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/3 ภาคเรียนที่ 1 และ 2 ปีการศึกษา 2563 ของโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม ได้มา โดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 5 คน โดยให้นักเรียนทำแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน และเขียนคำที่ประสมด้วยสระลดรูป สระ เปลี่ยนรูป โดยใช้แบบฝึกทักษะ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 6 ชุด ใช้เวลาในการทดลอง สัปดาห์ละ 1 ครั้ง ครั้งละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำที่ประสมด้วยสระลดรูป สระเปลี่ยนรูป จำนวน 6 ชุด ๆ ละ 4 แบบฝึก 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 20 ข้อ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ เพื่อ เปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน และเขียนคำที่ประสมด้วยสระลดรูป สระเปลี่ยนรูป และหาค่า E1/E2 ก่อนและหลังได้รับ การสอนอ่าน และเขียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน และเขียนคำที่ประสมด้วยสระลดรูป สระเปลี่ยนรูป

ผลการวิจัยพบว่า

ผลจากการทำคะแนนจากแบบทดสอบก่อนฝึกด้วยแบบฝึกทักษะอ่านและการเขียนคำที่ประสมด้วยสระลดรูป สระเปลี่ยน รูป วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/3 ยังไม่ผ่านเกณฑ์ E1 (80 ตัวแรก) โดยมีประสิทธิภาพร้อยละรวม ทั้งหมด E1 มีค่า 57.83 E2 (80 ตัวหลัง) โดยมีประสิทธิภาพร้อยละทั้งหมด E2 มีค่า 97.50 ดังต่อไปนี้

1. แบบฝึกชุดที่ 1 แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน สระ โ - ะ ลดรูป มีประสิทธิภาพก่อนเรียนร้อยละ 62.50 ประสิทธิภาพหลังเรียนร้อยละ 98.50
2. แบบฝึกชุดที่ 2 แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน สระ ัว ลดรูป มีประสิทธิภาพก่อนเรียนร้อยละ 59.50 ประสิทธิภาพหลังเรียนร้อยละ 100.00
3. แบบฝึกชุดที่ 3 แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน สระ - อ ลดรูป มีประสิทธิภาพก่อนเรียนร้อยละ 58.50 ประสิทธิภาพหลังเรียนร้อยละ 97.00
4. แบบฝึกชุดที่ 4 แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน สระ - อ ลดรูปและเปลี่ยนรูป มีประสิทธิภาพก่อนเรียนร้อยละ 53.50 ประสิทธิภาพหลังเรียนร้อยละ 98.50
5. แบบฝึกชุดที่ 5 แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน สระ - ะ เปลี่ยนรูป มีประสิทธิภาพ ก่อนเรียนร้อยละ 58.00 ประสิทธิภาพหลังเรียนร้อยละ 97.50
6. แบบฝึกชุดที่ 6 แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน สระ - ะ เปลี่ยนรูป มีประสิทธิภาพก่อนเรียนร้อยละ 55.00 ประสิทธิภาพหลังเรียนร้อยละ 99.00

เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการเครดิต ธนาคารกรุงเทพ ของผู้ปกครองโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม
ผู้วิจัย มิสจุฑาภรณ์ เกิดอุดมทรัพย์. (2563).

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการเครดิตธนาคารกรุงเทพ ของผู้ปกครองโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม เพื่อประโยชน์ของโรงเรียนที่จะสามารถนำข้อมูลงานวิจัยนี้ไปใช้ในการประกอบการพิจารณาและตัดสินใจในการปรับปรุงหรือพัฒนาในด้านต่างๆ เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าที่แท้จริง จนเกิดเป็นความได้เปรียบทางการแข่งขันได้โดยประชากรที่ทำการศึกษา ได้แก่ ผู้ปกครองโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถมที่ใช้บริการเครดิตธนาคารกรุงเทพโดยทำการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างในช่วงเดือนตุลาคม ถึงเดือน พฤศจิกายน 2563 จำนวน 100 คน

ผลการวิจัย พบว่า

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการเครดิตธนาคารกรุงเทพ ของผู้ปกครองโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม เครดิตมากกว่ากลุ่มอื่นๆ ส่วนทางด้านอาชีพพบว่าอาชีพที่แตกต่างกัน จะมีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการเครดิตธนาคารกรุงเทพ ไม่แตกต่างกัน

เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการให้บริการที่มีต่องานทะเบียน

ผู้วิจัย นางสาวทิพาวดี คลีขจาย. (2563).

การศึกษาเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการให้บริการที่มีต่องานทะเบียน มีขั้นตอนในการศึกษา และให้ข้อเสนอแนะ ตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยดังนี้ การศึกษาพฤติกรรมการให้บริการที่มีต่องานทะเบียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้รับบริการ ที่มีต่อการให้บริการงาน ทะเบียน มีลักษณะ เป็นแบบเลือกตอบ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เพื่อ ประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้ให้บริการ งานทะเบียนแบ่งเป็น 4 ด้าน คือ 1. ด้านการให้บริการของงานทะเบียน 2. ด้านกระบวนการ ขั้นตอนการให้บริการ 3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก 4. พฤติกรรมการให้บริการในภาพรวม

ผลการวิจัย พบว่า

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามปรากฏ ผู้ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 100 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 65.00 และเพศหญิง จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 และส่วนใหญ่อยู่ช่วงอายุ 7-13ปี จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 45.00 ช่วงอายุ 41-45 ปี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 และช่วงอายุ 31-40 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 ส่วนใหญ่อยู่ระดับการศึกษาประถมศึกษา จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 45.00 ระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 และระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00

ความพึงพอใจของผู้รับบริการที่มีต่อการให้บริการงานทะเบียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการให้บริการของงานทะเบียนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 พฤติกรรมการให้บริการในภาพรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14และด้านกระบวนการ ขั้นตอนการให้บริการ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 ตามลำดับ

ด้านการให้บริการของงานทะเบียน มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($X = 4.15$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้รับบริการมีความพึงพอใจในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ให้บริการด้วยความสุภาพ เป็นมิตร ดูแลและเอาใจใส่ กระจื่อหรือร้อน เต็มใจให้บริการ มีเจ้าหน้าที่อยู่เวรช่วงพักกลางวัน คอยให้บริการ ให้บริการด้วยความสะดวก รวดเร็ว และให้คำแนะนำและตอบ ข้อซักถามอย่างชัดเจน ตามลำดับ

ด้านกระบวนการ ขั้นตอนการให้บริการ มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก($X=4.11$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้รับบริการมีความพึงพอใจในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือขั้นตอนในการให้บริการมีความเหมาะสม มีการให้บริการตามลำดับ ก่อน-หลัง ระยะเวลาในการให้บริการมีความเหมาะสม มีเอกสารแนะนำข้อมูลแก่ผู้มารับบริการ และมีอุปกรณ์และเครื่องมือที่ ทันสมัยในการให้บริการ ตามลำดับ

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก($X=4.14$)เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้รับบริการ มีความพึงพอใจในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือมีที่นั่งพักสำหรับผู้มาติดต่อ และสถานที่ให้บริการสะอาด เป็นระเบียบ ตามลำดับ

พฤติกรรมกรให้บริการในภาพรวม มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก($X=4.14$)

เรื่อง การศึกษาความพึงพอใจต่อการผลิตวีดิทัศน์กิจกรรมต่าง ๆ ของงานประชาสัมพันธ์ โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนก ประถม

ผู้วิจัย นายเกียรติศักดิ์ เพ็ญพาน. (2563).

จากการดำเนินการวิจัยและศึกษาความพึงพอใจต่อการผลิตวีดิทัศน์ในงานกิจกรรมต่างๆ ของงานประชาสัมพันธ์โรงเรียน อัสสัมชัญแผนกประถม สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

เมื่อได้ทำการวิจัยและสรุปผลประเมินจากแบบสอบถามเรียบร้อยแล้วปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจที่มี ต่อการผลิตวีดิทัศน์ในงานกิจกรรมต่างๆ ของงานประชาสัมพันธ์โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน พบว่าผู้ผลิตวีดิทัศน์มีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65, S.D.=0.02$) โดยหัวข้อที่มีความพึงพอใจค่าเฉลี่ยมากที่สุดลำดับแรกคือ ภาพประกอบมีความเหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อหา ($\bar{X} = 4.55, S.D.=0.26$) ลำดับที่สองคือ การใช้งานมีความเข้าถึงได้ง่าย ($\bar{X} = 4.53, S.D.=0.22$) ลำดับที่สาม คือ เสียงวีดิทัศน์มีความชัดเจน ($\bar{X} = 4.51, S.D.=0.15$)

ผลดำเนินการวิจัยและศึกษาความพึงพอใจต่อการผลิตรายการวีดิทัศน์ในงานกิจกรรมต่างๆ ของงานประชาสัมพันธ์ โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม นั้น มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.65

ฝ่ายหลักสูตรโปรแกรมภาษาอังกฤษ

เรื่อง การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หลักไวยากรณ์ (Grammar) เพื่อการสื่อสารโดยใช้เทคนิค EEE ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/4

ผู้วิจัย ฆาสเตอร์อดิศักดิ์ ศรีวรกุล. (2563)

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อ 1.เพื่อพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไวยากรณ์เพื่อการสื่อสารโดยใช้เทคนิค EEE ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2.เพื่อพัฒนาผลการใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไวยากรณ์เพื่อการสื่อสารโดยใช้เทคนิค EEE ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/4

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/4 จำนวน 42 คน ดำเนินการวิจัยแบบเชิงทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ 1. แผนการจัดการเรียนการสอน 2. แบบทดสอบวัดทักษะ 4 ทักษะ (ฟัง พูด อ่าน และเขียน) ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ระหว่างวันที่ 16 - 26 พฤศจิกายน 2563 โดยใช้เวลาดำเนินการจัดกิจกรรม 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ครั้ง ในวันจันทร์ ถึงวันพฤหัสบดี จำนวน 8 คาบเรียน เวลาดำเนินการจัดกิจกรรมตามตารางสอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้น ป.6/4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล หาค่าเฉลี่ย (Mean) หาค่าร้อยละ และ หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

ผลการวิจัย พบว่า

1. ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไวยากรณ์เพื่อการสื่อสารโดยใช้เทคนิค EEE ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75.71/78.10 ตามเกณฑ์ที่คาดหวังไว้ คือ 75/75

2. ผลการใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไวยากรณ์เพื่อการสื่อสารโดยใช้เทคนิค EEE ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/4 มีประสิทธิผล เท่ากับ 0.64 คิดเป็นร้อยละ 64 แสดงว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไวยากรณ์เพื่อการสื่อสารโดยใช้เทคนิค EEE ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/4 ทำให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 64

เรื่อง ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของงานปกครองนักเรียน EP ของโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม

ผู้วิจัย ม.เฉลิมพล เวทยานนท์. (2563).

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ คือ 1.เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของงานปกครอง นักเรียน EP โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม 2.เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน ของงานปกครองนักเรียน EP โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม ประชากร ได้แก่ ผู้ปกครอง จำนวน 60 คน ครู จำนวน 10 คน ผู้ปกครอง จำนวน 20 คน และนักเรียน จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)

ผลการวิจัย พบว่า

จากงานวิจัยเรื่องประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของงานปกครองนักเรียน EP โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร มีสรุปผลการวิจัย เป็น ครู จำนวน 10 คน ผู้ปกครอง 20 คน และนักเรียน จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 100 คน ความพึงพอใจของครู ผู้ปกครอง และนักเรียน ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของงานปกครองนักเรียน EP โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม เขตสาทร กรุงเทพมหานคร มีผลการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ เกณฑ์ที่รับได้ เมื่อพิจารณาละเอียด แต่ละด้านพบว่าครูผู้ปกครอง นักเรียน มีความพึงพอใจต่อผลการ ปฏิบัติอยู่ระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ผลการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การลงโทษนักเรียนที่ผิดระเบียบ ของโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 4.52 รองลงมา คือ การอบรมนักเรียนที่มีปัญหาในและนอกห้องเรียน คิดเป็น ร้อยละ 4.45 ความพึงพอใจที่มีผลการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ ระบบและขั้นตอนการดำเนินงานของ งานปกครอง คิดเป็นร้อยละ 4.15

เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนอ่านโดยวิธี MIA ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/5 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม ปีการศึกษา 2563

ผู้วิจัย มิสรชดาวัลย์ ศรีวรกุล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนอ่านโดยวิธี MIA ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/5 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม ปีการศึกษา 2563 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้น ป. 3/5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ของโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม จำนวน 43 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แผนจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้กลวิธีการสอนอ่านแบบ MIA และแบบทดสอบทักษะการอ่าน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ t-test Independent

ผลการวิจัย พบว่า

ผลพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/5 โดยใช้กลวิธีการสอนอ่านแบบ MIA พบว่า ค่า E1 / E2 มีประสิทธิภาพ 77.22/73.64 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 ซึ่งแสดงว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้